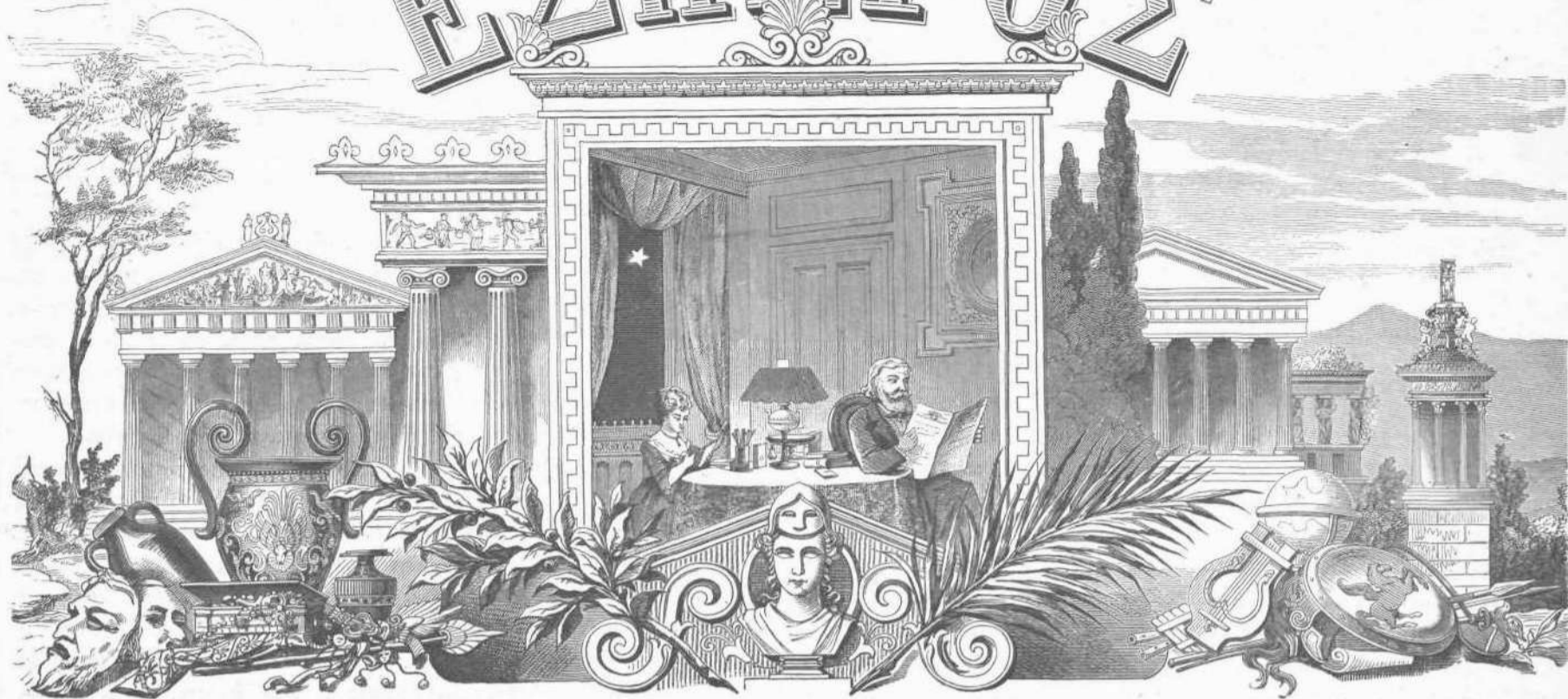

ΕΣΠΕΡΟΣ

Ἔτος Α΄.

Εκδίδεται
τῇ 1/13 καὶ 15/27.
ἐκάστου μηνός.

Εν ΛΕΙΨΙΑΙ τῇ 1|13 Ἰανουαρίου 1882

Τιμὴ ἑτησία
προπληρωμένη
εἰς χρυσόν.

Φράγκ. 40.
Μάρκ. 32.
Ρούβλ. 16.

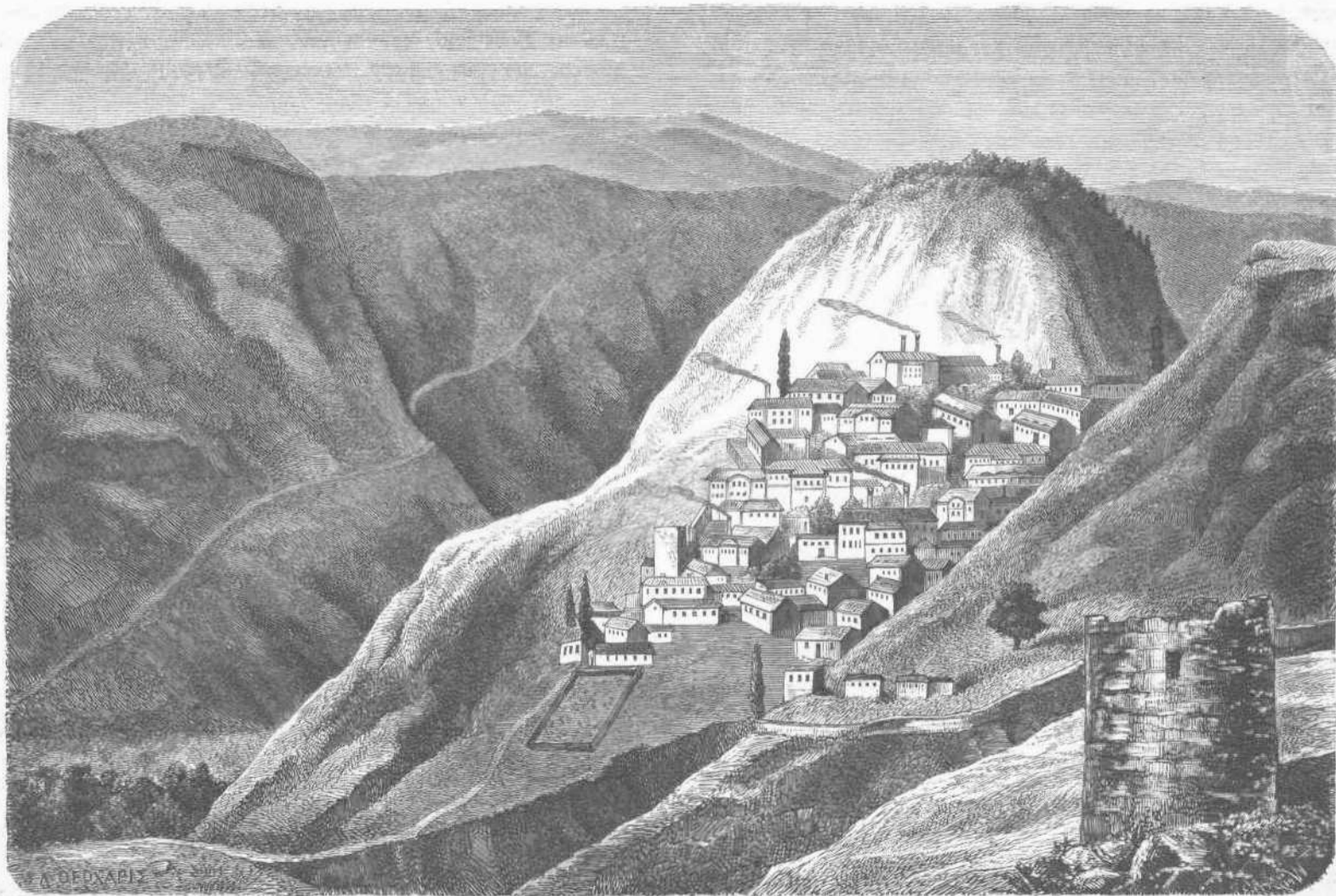
Ἄρ. 17.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ. Τὰ Ἀμπελάκια. — Ὁ ἠδίστος φιλέλλην Νικόλαος Ραϊκόσ (συνέχεια καὶ τέλος). — Ἡ Ἐλασσών. — Ὁ καθηγητὴς Πιρογώφ. — Τὸ ἄσμα τοῦ Χιαβάθα (συνέχεια). — Οἱ μύσχοι εὐδός. — Οἰδίπους καὶ Ἀντιγόνη. — Βιβλιοκρισία. — Ὁ βίος τῶν γενναίων. Γενναῖες τοῦ Τούρκουσταν. Νεάνιδες ἐν Ἰαπωνία. — Βεζαρ-τιναὶ εἰκόνες. Ἀνδρόνικος Κομνηνός (συνέχεια). — Πολιτικὴ ἐπιθεώρησις. — Νεκρο-λογία. — Διάφορα.

ΕΙΚΟΝΕΣ.

Αἱ νέα ἡμῶν ἐπαρχία. Τὰ Ἀμπελάκια. — Ὁ καθηγητὴς Πιρογώφ. — Ἡ Ἐλασσών. — Οἱ μύσχοι εὐδός. — Οἰδίπους καὶ Ἀντιγόνη. — Γενναῖες τοῦ Τούρ-κουσταν. — Νεάνιδες ἐν Ἰαπωνία. — Μετεωρολογικὴ πύξις.

✦ ΕΚ ΤΩΝ ΝΕΩΝ ΗΜΩΝ ΕΠΑΡΧΙΩΝ. ✦

ΤΑ ΑΜΠΕΛΑΚΙΑ.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ.

Ἡ διεύθυνσις τοῦ ΕΣΠΕΡΟΥ, λαμβάνουσα τὴν τιμὴν νὰ ἐδωχθῆ εἰς τοὺς ἀπανταχοῦ Κυρίου Συνδρομητὰς αἰσιον καὶ εὐτυχὲς τὸ Νέον Ἔτος, ἀγγέλλει ὅτι ἡ μεγάλη ἀλληγορικὴ εἰκὼν τῆς "Προσαρτήσεως τῆς Θεσσαλίας", σχεδιασθεῖσα παρὰ τοῦ ἐν Παρισίοις δοκιμωτάτου καλλιτέχοντος κ. Ἰακώβου Ρίζου, θέλει δημοσιευθῆ διὰ τοῦ προσεχοῦς τεύχους, διότι ἕνεκα τῆς λεπτῆς καὶ δυσκόλου ἐργασίας οἱ τεχνίται δὲν ἠδυνήθησαν ν' ἀποπερατώσωσιν αὐτὴν ἐγκαίρως ὅπως δημοσιευθῆ διὰ τοῦ σημερινοῦ τεύχους (ἀ. τοῦ ἔτους) ὡς εἶχεν ὀρισθῆ.

ΕΚ ΤΩΝ ΝΕΩΝ ΗΜΩΝ ΕΠΑΡΧΙΩΝ.

ΤΑ ΑΜΠΕΛΑΚΙΑ.

(Μετὰ εἰκόνας, ἑρμ. σελ. 257.)

Ἐπὶ τῆς Ὀσσης καὶ ἐπὶ τῆς δεξιᾶς τοῦ Πηνειοῦ ὄχθης μετὰ Λαρίσης καὶ τῆς θαλάσσης κείνται τὰ Ἀμπελάκια, ὧν τὴν εἰκόνα παραθέτομεν σήμερον. Περί τῆς ἄλλοτε πλούσιας καὶ θιομηχανικῆς ταύτης κωμοπόλεως, ἣτις παρῆγε πρὸ τῆς μεγάλης Ἐπαναστάσεως παράδειγμα τοσοῦτον πασιφανὲς συνεταιρισμοῦ, ἰδοὺ τί γράφει ὁ Γάλλος ΒΕΑΥΙΟΥΒ, ὁ ἐπισκεφθεὶς αὐτὴν ἐν ἀρχῇ τῆς ἐνεστώσης ἑκατονταετηρίδος. "Ἡ κωμόπολις αὕτη μεταδίδει τὴν ζωὴν καὶ τὴν κίνησιν εἰς ἅπαναν τὴν παρακειμένην χώραν καὶ συνδέει διὰ τοῦ ἐμπορίου τὴν Ἑλλάδα μετὰ τῆς ἐυρωπαϊκῆς. Ὁ πληθυσμὸς αὐτῆς, τριπλασιασθεὶς ἀπὸ 15 ἐτῶν ἀνέρχεται εἰς τέσσαρας χιλιάδας κατοίκων, οἵτινες ἅπαντες ἀσχολοῦνται περὶ τὴν βαρβικὴν μαλλίνων ὑφασμάτων, φιλόπονοι ὡς μέλισσαι ἐν κυψέλῃ. Ἐνταῦθα τὰ ἀδικήματα καὶ ἡ τῆ ἀργία καὶ ὀκνηρία συμβαδίζουσα πολυπραγμοσύνη εἶναι ἄγνωστα. Αἱ ψυχὰι τῶν Ἀμπελακιωτῶν εἶναι ἀγαθαί, καὶ τὰ πρόσωπα αὐτῶν ζωηρὰ καὶ φαεινὰ. Ἡ δουλεία, ἣ τὸ ὑπὸ τοῦ Πηνειοῦ καταβεβημένον πεδίου ἀσχημίζουσα, δὲν ἐμόλυνε τοὺς λόφους τούτους. Οἱ Ἀμπελακίωται διοικοῦνται ὡς οἱ προπάτορές των ὑπὸ πρωτογερόντων καὶ ἄλλων δημοτικῶν ἀρχόντων. Δις οἱ ἄγριοι τῆς Λαρίσης Ὁθωμανοί, φθονήσαντες τὴν εὐκομίαν καὶ εὐπορίαν τῆς κωμοπόλεως ταύτης, ἀπεπειράθησαν νὰ ὑπερπηδῶσιν αὐτὰς καὶ νὰ λαφυραγωγῶσιν τὰς οἰκίας των, ἀλλὰ δις ἀπεκρούσθησαν παρὰ τῶν ἀνδρείων Ἀμπελακιωτῶν, οἵτινες ἐφάνησαν ἐπίσης ἱκανοὶ ὡς εἰς τὴν χρῆσιν τῆς εἰρηνικῆς κερκίδος καὶ εἰς τὴν χρῆσιν τοῦ φοινικοῦ τηλεβόλου. Εἰς τὰ Ἀμπελάκια ὄλοι ἐργάζονται, ἄνδρες, γυναῖκες, παῖδια. Ὑπάρχουσι δὲ 24 βαφεῖα, ἐν οἷς παρασκευάζονται κατ' ἔτος 2500 δέματα, ἕκαστον ἐξ 100 ὀκάδων. Τὰ δέματα ταῦτα πέμπονται εἰς Γερμανίαν πρὸ πάντων, ὅπου οἱ Ἀμπελακίωται κέχτηνται ἐμπορεῖα. Ἄλλοτε τὰ ἐμπορεῖα ταῦτα ἀνήκον εἰς ἰδίαις ἑταιρίαις· κατόπιν ὅμως πρὸς ἀποφυγὴν τοῦ πρὸς ἄλληλα συναγωνισμοῦ ἠνωθήσαν πάντα ἐν μιᾷ ἐτερορρόθῳ ἑταιρίᾳ. Ἐκαστος ἰδιοκτῆτης βαφεῖου κατέβαλε κεφαλαιὸν τι ἐν τῇ γενικῇ ταύτῃ ἑταιρίᾳ· ἡ ἐλαχίστη καταβολὴ τῶν συνεταίρων ὀρίσθη εἰς γρόσια πέντε χιλιάδας, ἡ μέγιστη εἰς εἴκοσι χιλιάδας. Οἱ δὲ ἄπλοὶ ἐργάται, ἀβροίσαντες τὰ ἀποταμιεύματα αὐτῶν, ἀπήρτισαν καὶ οὗτοι κοινὰς μερίδας. Ἄλλ' οἱ ἄπλοὶ οὗτοι ἐργάται ἐκτὸς τῶν μικρῶν αὐτῶν κεφαλαίων κατέβαλον καὶ νέαν φιλοπονίαν, καὶ οὕτως ἀπολαμβάνοντες συγχρόνως μισθοῦς καὶ κέρδη ἠδύνησαν τὴν εὐπορίαν αὐτῶν. Τὰ μερίσματα ὀρίσθησαν εἰς 10% ἐπὶ τοῦ κεφαλαίου. Ἐκ δὲ τῶν περισσεύματων κατηγορήσθη ἀποθεματικῶν κεφάλαιον συμποσοῦμενον εἰς ἐν ἑκατομμύριον γροσίων. Τὰ κέρδη τῆς ἑταιρίας ταύτης ἐν τῇ ἀκμῇ τῆς ἀνήρχοντο εἰς 60—80%, καὶ τούτου ἕνεκα ἡ ἀξία τῶν μετοχῶν ἐδεκαπλασιάσθη." Καὶ ταῦτα ὁ Γάλλος περιηγητῆς.

Σήμερον ὅμως τὰ Ἀμπελάκια, ἐκτὸς τῆς γραφικωτάτης αὐτῶν θέσεως, οὐδὲν παρουσιάζουσι τὸ ἔκτακτον. Τῶν βαφεῖων οὐδὲ τὰ εἰρεπία πλέον σώζονται, καὶ τὸ μόνον ἄξιον μνείας εἶναι τὸ ὄραϊον αὐτῶν σχολεῖον, ἀνεγερθὲν δαπάναις τοῦ Ἀμπελακιωτοῦ Ἰ. Μάνιαρη, περιλαμβανόν ἀλληλοδιδασκικὸν καὶ Ἑλληνικὸν σχολεῖον, ἐν ᾧ διδάσκονται καὶ τινὰ γυμνασιακὰ μαθήματα. Σήμερον τούλα-

χιστον οἱ ἀδελφοὶ ἡμῶν Ἀμπελακίωται ἔχουσι τὴν γλυκεῖαν παρηγορίαν ὅτι ἀναπνεύουσιν ἀέρα ἐλευθερίας καὶ δύνανται πάλιν νὰ εὐημερήσωσι μὴ πιεζόμενοι πλέον ὑπὸ βαρβάρου ζυγοῦ.

Ο ΡΩΣΣΟΣ ΦΙΛΕΛΛΗΝ ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΡΑΙΚΟΣ.

(Συνέχεια καὶ τέλος.)

Πλησίον τοῦ ναοῦ τοῦ Ἁγ. Σπυριδωνος κείται τὸ καφενεῖον τὸ γνωστὸν ὑπὸ τὸ ὄνομα τοῦ "Ἀλεξίου". Οἱ ἐν αὐτῷ εὐρισκόμενοι ἀξιωματικοὶ τοῦ πυροβολικοῦ ἤκουσαν αἴφνης τρεῖς ἀλλεπαλλήλους ἐκπυροσκοπήσεις, καὶ εἶδον ἄνθρωπον τρέγοντα καὶ κραυγάζοντα ὄλαις δυνάμεσιν, ὅτι ὁ Κυβερνήτης ἐδολοφονήθη. Φοβούμενοι οἱ ἀξιωματικοὶ μὴ αἱ φωναὶ αὐταὶ ᾗσι σύμβημα στάσεως, ἐκράτησαν τὸν ἄνθρωπον, ἀλλὰ ταχέως ἐκ τοῦ πεφοβισμένου προσώπου του καὶ ἐκ τῶν ἀσυναρτήτων λόγων του ἐνόησαν ὅτι ἔκτακτὸν τι εἶχε συμβῆ, καὶ ἔδραμον πρὸς τὸ φρουραρχεῖον.

Ὁ φρούραρχος, ταγματάρχης Ἀλμείδης, διέταξεν ἀμέσως νὰ κτυπήσωσιν σὺναξιν καὶ ἀπέστειλε λόχον πυροβολικοῦ (τὸν πέμπτον) εἰς τὸν ναόν. Ἀφικθέντες πρὸ τοῦ ναοῦ οἱ στρατιῶται εἶδον ὅτι τινὲς τῶν ἐκεῖ παρισταμένων ἀνήγειρον τὸν Κυβερνήτην, νεκρὸν ἦδη, καὶ τὸν ἐναπέθετον ἐπὶ φορείου· ἐπὶ τοῦ ἐδάφους ἔκειτο μάχαιρα αἰματοφύρτος, ἦν εἰς τῶν ἀξιωματικῶν ἐσκήκωσε. Τρόμος καὶ λύπη ἀπεικονίζετο ἐπὶ τῆς ὄψεως πάντων τῶν παρισταμένων εἰς τὴν σκηνὴν ταύτην. Συγχρόνως δὲ καθ' ἦν στιγμὴν ὁ διοικῶν τὸν λόχον ἀξιωματικὸς ἐδίδεν ὁδηγίαν περὶ τῆς ἐν τῷ ναῷ τηρήσεως τῆς δευτέρας τάξεως ἠκούσθησαν ἐν ταῖς ὁδοῖς ταῖς παρὰ τὸ ὕψωμα τοῦ Ἰτε-Καλὲ κειμέναις φωναί· "Ἰδοὺ ὁ φονεὺς! Κτυπάτέ τόν." Τέσσαρες στρατιῶται καὶ εἰς λοχίας ἐσπευσαν πρὸς τὸ μέρος ὅθεν ἠκούοντο αἱ φωναί.

Ἰδοὺ δὲ τινὶ τρόπῳ συνέβη ὁ φόνος. Εἶπομεν ὅτι ὁ Κυβερνήτης ἐπορεύετο εἰς τὴν ἐκκλησίαν. Ὅτε ἐπλησίασεν εἰς τὸν ναόν, μετ' ἀπορίας του εἶδε παρὰ τὴν θύραν ἱσταμένους τὸν Κωνσταντῖνον καὶ τὸν Γεώργιον Μαυρομιχάλην.*) Ὁ κόμης, γινώσκων ἦδη πρὸ πολλοῦ τὰς δυσμενεῖς τῶν ἀνθρώπων τούτων κατ' αὐτοῦ διαθέσεις, ἰδὼν αὐτοὺς δὲν ἠδυνήθη νὰ κρατηθῆ καὶ διὰ ἀκουσίας τοῦ σώματός του κινήσεως κατέδειξε τὴν ἀντιπάθειάν του· εὐθὺς ὅμως αἰσχυρόνως τρόπον τινὰ διὰ τὸν διαταγόν του τούτου ἀνέλαβε τὸ σὺνθηες αὐτοῦ ὕψος καὶ διερχόμενος ἐν μέσῳ αὐτῶν ἔσυρε τὸν πῖλόν του, ὅπως χαιρετήσῃ πρῶτον μὲν τὸν πρὸς τὰ δεξιὰ ἱστάμενον Κωνσταντῖνον καὶ ἔπειτα τὸν Γεώργιον, ὅστις εὐρίσκετο ἀριστερᾶ τῆς θύρας. Ὁ Κωνσταντῖνος ἀπήντησεν εἰς τὸν χαιρετισμὸν ἀνυψώσας τὸ φέσιον αὐτοῦ διὰ τῆς ἀριστερᾶς χειρὸς, καὶ καθ' ἦν στιγμὴν ὁ Κυβερνήτης ἐστράφη πρὸς τὸν Γεώργιον, ἐξήγαγε διὰ τῆς δεξιᾶς πιστόλιον καὶ ἐπυροβόλησε κατ' αὐτοῦ χωρὶς ὅμως νὰ ἐπιτύχῃ τοῦ σκοποῦ. Ἡ σφαῖρα διήλθε πλησίον τῆς κεφαλῆς τοῦ Κυβερνήτου καὶ ἐκτύπησε τὴν ἀριστερὰν παραστάδα τῆς θύρας. Τότε ὁ Κωνσταντῖνος ἔσυρε μάχαιραν καὶ ἐνέπηξεν αὐτὴν μέχρι τῆς λαθῆς εἰς τὴν κοιλίαν τοῦ κόμητος. Οὗτος κρατῶν τὴν πληγὴν του ἐστράφη ὀλίγον· τῆς περιστάσεως δὲ ταύτης ἐπωφελοῦμενος ὁ Γεώργιος βέβηκε ὡσαύτως πιστόλιον κεκρυμμένον ὑπὸ τὸν ἐπενδύτην του καὶ ἐκ τοῦ συστάδην πυροβολῶν κατὰ τῆς κεφαλῆς τοῦ κόμητος, οὗ τινος τὸ κρανίον συνετρίβη.**)

Οἱ φονεὶς ἐτράπησαν εἰς φυγὴν καὶ εἰς τῶν συνενόχων ἐπυροβόλησεν ἐκ τρίτου, ὅπως ἐκφοβίσῃ τὸ πλῆθος καὶ αὐτοὶ λάθωσι καιρὸν νὰ διαφύγωσιν.

*) Τῷ Κυβερνήτῃ εἶχον γείνει πολλὰ καταγγελία, ἀλλ' οὗτος δὲν ἤθελε νὰ δώσῃ πίστιν εἰς αὐτάς. Εἰς πολλοὺς δὲ προτρέποντας αὐτὸν νὰ λάβῃ μέτρα προφυλακτικὰ κατὰ ἐνδεχομένης κατ' αὐτοῦ δολοφονίας ἀπήντη μετὰ εἰρωνικοῦ μειδιήματος· "Εἶναι δυνατόν νὰ εὐρεθῆ τις τόσον μικρόνους ὅστε νὰ ἐπιτεθῆ κατ' ἐμοῦ ἐν τῇ ὁδῷ, ἐν ᾧ εἶναι πασιφανὸν ὅτι ἡ παρ' ἐμοῦ εἰσοδος εἶναι εἰς πάντας ἐλευθέρη, καὶ ὅτι ἡ ὑπηρεσία μου κἀθίγεται ἐν τῷ τρίτῳ ἢ τετάρτῳ δημοτικῷ ἀπὸ τοῦ ἀποδασταρίου μου, ἔνθα ἐργάζομαι καὶ δεχομαι τοὺς προσερχομένους; Ἡ νομίσετε ὅτι θὰ εἰσέλθῃ εἰς τὸν οἶκόν μου ἀνὴρ σιβαρὸς, ὡς π. γ. ὁ ταγματάρχης Ραϊκόσ, ὅστις πέντε μὲ μὲ τὰς ἰσχυράς του χεῖρας ἤθελε πάλιν μὲ ἐναποθέσει ἐπὶ τῆς ἔδρας καὶ προσβάσει νὰ φύγῃ πρὶν μάθῃ ὁ κόσμος ὅτι παρέδωκα τὸ πνεῦμα μου τῷ Ἰψίσιφ;"

**) Τὰ πιστόλια τῶν συνομητῶν ἦσαν πεπληρωμένα διὰ ἀρίστης ἀγγλικῆς πυρίτιδος καὶ διὰ σφαιρῶν σφματι συνδεμένων.

Ὁ τὸν κόμητα παρακολουθῶν Ἄλθανὸς ὑπηρέτης ἀπελιθώθη ἐκ τοῦ τρόμου. Ὁ δὲ Γεώργιος Κανδιώτης τὴν ἀριστερὰν μόνον ἔχων χεῖρα ἔσπευσεν εἰς βοήθειαν τοῦ τραυματίου, ἐναπέθεσεν αὐτὸν κατὰ γῆς, καὶ ἐξαγαγὼν τὸ πιστόλιόν του ἐπυροβόλησε κατὰ τοῦ Γεωργίου, ὅστις διηρῶντο πρὸς τὸ φρούριον τοῦ Ἰτε-Καλὲ, κείμενον δεξιόθεν τοῦ ναοῦ.*) πλὴν τὸ πιστόλιον δὲν ἐξεπυροσκοπήσθη· τότε ἐξήγαγε δεύτερον, τὸ ὅποιον διηρῶντο κατὰ τοῦ Κωνσταντῖνου εὐρισκομένου εἰς τεσσαράκοντα βημάτων ἀπόστασιν ἀπὸ τοῦ ναοῦ· σηματοῦσας ἐπυροβόλησε καὶ ἡ βολὴ ἔτυχε τὸν Κωνσταντῖνον εἰς τὴν ἀριστερὰν πλευράν. Ἐν τοσοῦτῳ τὸ πλῆθος εἰσώρμησεν εἰς τὸν ναὸν ἐν παραγῇ καὶ συγχύσει. Ὁ Κωνσταντῖνος καίτοι βαρῶς πληγωμένος ἔτρεχε· μετ' οὐ πολλὸ ὅμως αἱ δυνάμεις τὸν ἐγκατέλιπον καὶ ἐβράδυνε τὸ βῆμα. Στραφεὶς πρὸς τοὺς καταδιώκοντας αὐτὸν στρατιώτας· "Μὴ μᾶς φονεῖσατε! ἀνέκραξεν. Δὲν εἴμεθα ἡμεῖς οἱ αἵτιοι τοῦ θανάτου τοῦ Κυβερνήτου!" Μάτην ἐζήτησεν ὁ διοικῶν ἀξιωματικὸς νὰ κρατήσῃ τοὺς λυσσάοντας στρατιώτας, οἵτινες ἤρξαντο πλῆττοντες τὸν κατακείμενον διὰ τῶν κοντακίων· τὰς ἐπλησίασε καὶ ὁ Κανδιώτης, καὶ ἀπωθήσας τὸ πλῆθος ἐξεκένωσε κατὰ τοῦ Κωνσταντῖνου τὸ ἔτερον πιστόλιόν του, καὶ ἡ σφαῖρα συνέτριψε τὸν δεξιὸν αὐτοῦ ὄμω. Κατευνασθεῖσης ὀλίγον τῆς ὀργῆς τοῦ ὄχλου μετεκόμισαν τὸν κατακερματισμένον Κωνσταντῖνον ὑπὸ τὸν βόλον τοῦ ἐν τῇ πλατείᾳ στρατώσεως, ἔνθα μετ' ὀλίγον παρέδωκε τὸ πνεῦμα ἐν νευρικοῖς σπασμοῖς, οἵτινες ἐνέφαινον τὸν τρομερὸν τοῦ θανάτου αὐτοῦ ἀγῶνα.

Ὁ φρούραρχος καὶ οἱ παρ' αὐτῷ ἀξιωματικοὶ συνειδότες τὴν σπουδαιότητα τῆς στιγμῆς ἐκείνης διένειμον τῷ στρατῷ πυριτοβολὰς καὶ ἐτοποθέτησαν φρουροὺς εἰς τὰς διαφόρους θέσεις. Αἴφνης ἐν τῇ πλατείᾳ ἐμφανίσθη στρατιωτικὴ σύρων ἐκ τῆς χειρὸς καὶ τῆς κόμης τὸν ἔτερον Μαυρομιχάλην, καὶ βοηθούμενος εἰς τοῦτο ὑπὸ τεσσάρων ἄλλων στρατιωτῶν. Οἱ ἐν τῇ πλατείᾳ εὐρισκόμενοι ἀνέπεμψαν κραυγὴν ὀργῆς καὶ ἤβηλον προβῆ εἰς αὐτοκίαν, ἂν οἱ ἐκεῖ παρόντες ἀξιωματικοὶ διὰ προτροπῶν καὶ ἀπειλῶν δὲν κατέρωθον νὰ κρατήσωσιν αὐτούς.

Ἐν τοσοῦτῳ αἱ πύλαι τῆς πόλεως, καὶ ἡ τῆς θαλάσσης καὶ ἡ τῆς ξηρᾶς, εἶχον κλεισθῆ, καὶ τὸ σῶμα τοῦ δυστυχοῦς Κυβερνήτου μετεκομίσθη εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ· πρὸς ἀποφυγὴν δὲ πάσης παραγῆς καὶ συγκρούσεως ἐλήφθησαν κατάλληλα μέτρα, διότι ἡ ὑπὸ τοῦ συμβάντος τούτου ὑποδαυλισθεῖσα ἔξαρσις τῶν διαφόρων κομμάτων ἦτο μεγίστη. Ὑπετίθετο καὶ δικαίως ὅτι ἡ κατὰ τοῦ Κυβερνήτου συνομοσία εἶχε διακαλώσει. Ἡ ἀλήθεια δὲν θέλει βραδύνει νὰ ἀνασκηθῇ τὸν καλύπτοντα τὴν δολοφονίαν ταύτην πέπλον καὶ ἡ μέλλουσα γενεὰ, ἀμερόληπτος ὄντων, θέλει ἐπιφέρει τὴν ἐτυμηγορίαν τῆς κατὰ τῆς τῶ σχεδίου διαγραφῆς ραδιουργίας καὶ κατὰ τῶν πρωταίων τῆς συγερᾶς πράξεως...

Ἐκδοὺς τὰς ἀναγκαίας διαταγὰς ὁ ἀνδρείος καὶ ἱκανὸς φρούραρχος Ἀλμείδης μετέβη μετὰ τοῦ ταγματάρχου Σ... καὶ τοῦ Ραϊκοῦ (συγγραφέως τὸν παρόντος ὑπομνήματος) εἰς τὴν πλατείαν τῶν Τριῶν Ναυάρχων, ἔνθα ἀφίχθη μετὰ τοῦ ἐπιτελείου του καὶ ὁ στρατηγὸς ΓΕΒΑΡΔ, ἀρχηγὸς τοῦ τακτικοῦ στρατοῦ· ἐκεῖ ὡσαύτως συνήχθησαν καὶ αἱ στρατιωτικαὶ καὶ πολιτικαὶ ἀρχαὶ ὄλαι. Ὑπὸ τὸν οἶκον τοῦ Κυβερνήτου ἵστατο ὁ λόχος τοῦ πυροβολικοῦ, οὗ οἱ στρατιῶται εἶχον μεταφέρει τὸν νεκρὸν ἀπὸ τοῦ ναοῦ. Ἡ θέα τῶν αἰματοφύρτων αὐτῶν στολῶν προξέεινε θλιβεράν ἐντύπωσιν· ἐν τῷ προβαλάμῳ καὶ ἐπὶ τῆς κλίμακος τὸ αἶμα ἐκάπνιζεν εἰσέτι...

Ὁ λαὸς συνωθεῖτο παρὰ ταῖς εἰσοδοῖς καὶ κραυγάζων ἐζήτηε ὡς ἰδιαιτέραν χάριν τὴν ἀδειαν νὰ ἐμβάψῃ εἰς τὸ αἶμα τεμάχια πανίου, ὅπως ἐν ἄκρῳ εὐλαβεῖα διατηρήσῃ τὰς σταγόνας ταύτας εἰς ἀνάμνησιν ἐνὸς τῶν καλλιτέρων ἀνδρῶν, ὃν ἀπεκάλει πατέρα αὐτοῦ. Τὰ παράθυρα τῶν ἐπὶ τῆς πλατείας οἰκίῶν ἔγεμον ἀνθρώπων· ὄλοι ἐξέφραζον τὴν ἀφάτον αὐτῶν λύπην οὐχὶ μόνον διὰ

*) Ἀπὸ τινος ἀμφότεροι οἱ Μαυρομιχάλοι ἐούχαζον εἰς τὸν ναόν. Τὴν ἡμέραν τοῦ φόνου πρὸ τῆς λειτουργίας ἤναψαν κηλὸν πρὸ τῶν εἰκόνων καὶ προσηχηθῆσαν θερμῶς, μαθ' ἐτοποθετήθησαν παρὰ τὴν θύραν.

σιωπητῶν δακρῶν ἀλλὰ διὰ γοερῶν φωνῶν, διὰ στεναγμῶν καὶ ὀδυρμῶν. Καὶ τὸν φόρον τοῦτον τοῦ σεβασμοῦ καὶ τῆς εὐγνωμοσύνης πρὸς τὰ μεγάλα τοῦ τεθνεώτος προτερήματα ἀπέτιον οὐχὶ μόνον αἱ εὐαίσθητοι γυναῖκες, ἀλλὰ πάντες ἐν γενεῖ οἱ πολῖται, καὶ οἰκογενειάρχαι καὶ πολιοὶ μαχηταί, πλοῦσοι καὶ πένητες, μικροὶ καὶ μεγάλοι· πάντες συνεζήτουν καὶ ὠμίλουν περὶ τοῦ κατενεχθέντος αὐτοῖς τραύματος.

Ὁ φρούραρχος Ἀλμείδης μετὰ τῶν ἀξιωματικῶν αὐτοῦ ἐπαρουσιάσθη ἀμέσως εἰς τὸν κόμητα Αὐγουστῖνον Καποδίστριαν, ἀδελφόν τοῦ Κυβερνήτου, ὅπως παρ' αὐτοῦ λάβῃ διαταγὰς. Αὐτὸν ἀνεγνώρισε κεφαλὴν τῆς Κυβερνήσεως, διότι ὁ κόμης Αὐγουστῖνος, ζῶντος ἐτι τοῦ ἀδελφοῦ του, εἶχε τὸν τίτλον τοῦ πληρεξουσίου ἀντικυβερνήτου. Ὁ Αὐγουστῖνος ἦτο εἰς ἄκρον κατηφῆς ἂν καὶ προσεπάθει νὰ δεῖξῃ σταθερότητα καὶ ψυχραιμίαν. Δι' ὕβρους λίαν ἀξιοπρεποῦς καὶ πλήρους πεποιθήσεως εἶπε πρὸς τοὺς ἀξιωματικούς ὅτι βασίζεται εἰς τὴν πίστιν καὶ ἀφοσίωσιν αὐτῶν, οἷς ἐμπιστεύεται τὴν τήρησιν τῆς ἡσυχίας καὶ τῆς τάξεως ἐν τῇ πόλει.

Ἐν τῇ πλατείᾳ τῶν Τριῶν Ναυάρχων ἐφρούρει στρατιωτικὸν σῶμα. Οἱ στρατιῶται μετὰ μειδιήματος πλήρους δυσπιστίας ἤκρωντο τῆς προσφωνήσεως τοῦ στρατηγοῦ ΓΕΒΑΡΔ, ὅστις ἐφιππος διήρχετο τὰς τάξεις προσκαλὼν τοὺς στρατιώτας νὰ τηρήσωσι τὴν τάξιν, καθότι "ἡ Γαλλία (ἔλεγεν) ἀπὸ τοῦδε ἀναλαμβάνει τὴν Ἑλλάδα ὑπὸ τὴν ἰδιαιτέραν αὐτῆς προστασίαν".

Ὁ φρούραρχος ἀφήσας τὸν στρατηγὸν ΓΕΒΑΡΔ ν' ἀγορεύσῃ ὅσον βούλεται ἐνώπιον τοῦ στρατοῦ, ὅστις οὐδόλως ἐπιθετο τοῖς λόγοις αὐτοῦ, ἀπήλθεν ὅπως ἐπιθεωρήσῃ κατὰ σειρὰν τὰς διορισθεῖσας εἰς τὰ διάφορα μέρη τῆς πόλεως κατ' ἐκείνην τὴν ἡμέραν φρουράς. Ἐν ᾧ δὲ ἐξετέλει τὴν ἐπιθεωρήσιν ταύτην ὁ νέος Κ... (εἰς τῶν ὑπασιπιστῶν τοῦ στρατηγῶ) ἔδειξε διὰ τοῦ δακτύλου τὸν Γεώργιον Κανδιώτην ἱστάμενον παρὰ τὸ παράθυρον τοῦ κοιτώματος τοῦ Κυβερνήτου καὶ εἶπε μεγαλοφώνως "Ἰδοὺ ὁ βλάξ ἐκεῖνος, ὅστις ὀφόνευσεν τὸν Κωνσταντῖνον Μαυρομιχάλην." Ὁ Κανδιώτης ἐνοήσας ὅτι πράκεται περὶ αὐτοῦ ἔσυρε τὸ πιστόλιόν του καὶ σκοπέυσας κατὰ τῆς κεφαλῆς τοῦ ὑπασιπιστοῦ ἤθελε τὸν φονεῖσαι ἂν οἱ περὶ αὐτὸν δὲν τὸν ἐμπόδιζον. Ὁ Κ... φοβηθεὶς ἐκρύβη ἐν τῷ προβαλάμῳ τῆς Γερουσίας, ὅθεν ἐπὶ ἡμέρας δὲν ἐτόλμα νὰ ἐξέλθῃ.

Ἐν ᾧ δὲ συνέβαινον ταῦτα οἱ ἀντιπρόσωποι τῆς Ἀγγλίας καὶ τῆς Γαλλίας συνῆλθον ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ ἀντιπροσώπου τῆς Ρωσίας ὅπως συσκεφθῶσι μετ' αὐτοῦ· ἤλθε δὲ καὶ ὁ ἀντιναυαρχοὶ Πελλιὼν, ἀρχηγὸς τοῦ ἐπιτελείου τοῦ τακτικοῦ στρατοῦ, ὅστις ἀνήγγειλεν εἰς τοὺς πρέσβεις ἐξ ὀνόματος τοῦ στρατηγοῦ ΓΕΒΑΡΔ τὰ ἑξῆς: "Ἐπειδὴ ἕνεκα τοῦ θανάτου τοῦ Κυβερνήτου δὲν ὀφίσταται ἦδη Κυβέρνησις ὁ ΓΕΒΑΡΔ φρονεῖ ὅτι ἀπὸ τοῦδε ἡ Ἑλλάς πρέπει νὰ τεθῆ ὑπὸ τὴν σκέπην τῶν προστατιδῶν Δυνάμεων, οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν ὁποίων ἕνεκα τῶν συγχρόνων σοβαρῶν συμβάντων θέλουσι θεαίως ἀναλάβει τὴν ποδηγέτησιν τῆς χώρας. Τούτου ἕνεκα ὁ ΓΕΒΑΡΔ ἀποτεινεται πρὸς αὐτοὺς ἀναμένον διαταγὰς παρὰ τῶν ἀντιπροσώπων ὡς τῆς μόνης παρ' αὐτοῦ ἀναγνωριζομένης ἀρχῆς, καὶ ἐξαίτεται νὰ διορίσωσιν αὐτὸν ἀρχιστράτηγον, διαθεθαῖων συγχρόνως καὶ τὴν ἄκραν πρὸς τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος ἀφοσιώσιν αὐτοῦ πτλ." Καὶ κατ' ἀρχὰς αἱ γνώμαι τῶν ἀντιπροσώπων διηρέθησαν μετὰ ὄριμον ὅμως σκέψιν οἱ πρέσβεις ἀπήντησαν ὅτι οὐδόλως προτίθενται ν' ἀναμιγθῶσιν εἰς τὰ ἐσωτερικὰ τῆς χώρας. Ὁ Πελλιὼν ἐπέστρεψε καὶ ἀνήγγειλε τὴν ἀποτυχίαν τῆς ἀποστολῆς του εἰς τὸν στρατηγόν. Οἱ ὑπολοισμοὶ τοῦ ΓΕΒΑΡΔ κατ' ἐκείτην τὴν ἡμέραν ἐματαιώθησαν ὄλοι· μετὰ δὴ τὴν πονηρίαν του δὲν κατέρωθον νὰ καταλάβῃ τὴν ἐξουσίαν, ἐξ ἧς πολλὰ προσεδόκα τὰ καλά ὑπὲρ ἑαυτοῦ.

Μόλις ὁ φρούραρχος ἐπέστρεψεν ἐκ τῆς ἐπιθεωρήσεώς του εἰς τὴν πλατείαν, καὶ οἱ ἀντιπρόσωποι τῆς Ἀγγλίας καὶ Γαλλίας, ἐξερχόμενοι τῆς οἰκίας τοῦ πρέσβους τῆς Ρωσίας προσεκάλεσαν

αὐτὸν καὶ ἐζήτησαν παρ' αὐτοῦ νὰ ὀρίσῃ τὰ πάντα οὕτως ὥστε νὰ ἔχωσιν ἐλευθερίαν τὴν συγκοινωνίαν μετὰ τῶν ἐν τῷ λιμένι ἡγυροβολημένων πολεμικῶν αὐτῶν πλοίων. Ὁ φρούραρχος διέταξε τὸν ἀντισυνοταγματάρχην Ραϊκὸν νὰ παραλάβῃ ἕνα λόχον σταθμεύοντα παρὰ τὰ ἀνάκτορα νὰ πορευθῆ πρὸς τὸ ὄχυρμα τῶν Πέντε Ἀδελφῶν καὶ ἐκέλευεν νὰ παρέξῃ τοῖς ἀντιπροσώποις τὴν εὐκολίαν νὰ ἐξέλθωσι τῆς πόλεως. Ὁ Ραϊκὸς παρεκάλει τοὺς ἀντιπροσώπους νὰ πέμπωσιν εἰς τὴν πόλιν χάριν διαφόρων ὑπηρεσιῶν ἀνθρώπων ἀνήκοντες εἰς αὐτοὺς ἢ τοῦλάχιστον προσκεκολλημένους εἰς τὰς πρεσβείας, διότι ἄλλως ἠδύναντο οἱ ἔνοχοι νὰ ἐπωφεληθῶσι τοῦτου καὶ νὰ διαφύγωσιν.

Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, εἶπεν ὁ Ραϊκὸς, θέλω ἀναλάβει θάρειαν εὐθύνην καὶ ὁμείβω αὐτοὶ δύνασθε νὰ γεννήσῃτε δυσχεροῦς ὑποφίας. "Κύριε, διέκοψεν αὐτὸν ὁ ἐπιτετραμμένος Ρουάν, τολμάτε νὰ προτείνετε ἡμῖν θροῦς; Γνωρίζετε ὅτι τοῦτο δὲν δεχόμεθα καὶ ἐὰν ἐπιθυμῆτε νὰ ἐξακολουθήσῃτε τὰς ὑμετέρας παρατηρήσεις, αὐθωρεὶ θέλομεν καταλείπει τὴν πόλιν!"

"Ναὶ, προσέβηκεν ὁ Ἄγγλος ἐπιτετραμμένος, θέλομεν καταλείπει τὴν πόλιν!"

Ὁ φρούραρχος Ἀλμείδας, ἄνθρωπος εὐθὺς ἀλλ' ἀπότομος, ὡς εἶναι συνήθως οἱ Πορτογάλλοι, ἐγένετο ἐξαλλος ἐκ τῆς ὀργῆς εἰς τὰς παρατηρήσεις ταύτας.

"Ἐὰν ἐπιθυμῆτε νὰ καταλείψῃτε τὴν πόλιν, εἶπε τοῖς ἀντιπροσώποις, οὐδεὶς δύναται νὰ ἐμποδίσῃ ὑμᾶς εἰς τοῦτο· ἀλλ' ἀπορῶ διατὴν ἢ παρατήρησις τοῦ ἀντισυνοταγματάρχου, ἢ τοσοῦτον ὀρθῆ, τόσον πολὺ ἐξηρέθισεν ὑμᾶς. Οὐδεὶς ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ περιστέλλῃ τὰ νόμιμα μέτρα τῆς προφυλάξεως καὶ πᾶς τίμιος ἀξιωματικὸς ὀφείλει νὰ ἐπιβλέπῃ εἰς τὴν ἐκτέλεσιν αὐτῶν!"

Ἀφικνεῖς εἰς τὸ ὄχυρμα τῶν Πέντε Ἀδελφῶν ὁ Ραϊκὸς ἐτοποθέτησε τοὺς σκοπούς καὶ διέθεσε τὰ πάντα οὕτως ὥστε νὰ ᾔνωσιν ἀνὰ πᾶν τέταρτον τῆς ὥρας ἐν γνῶσει τῶν εἰς τὸ μέρος τοῦτου τῆς πόλεως συμβαινόντων. Μετὰ παρέλευσιν ἐνός μόνου τετάρτου τῆς ὥρας ὁ ἐπὶ τούτῳ ἰστάμενος ὑπάλληλος τῆς Κυβερνήσεως παρὰ τὸ ὕδραγωγεῖον ἀπέναντι τῶν οἰκιῶν Ρουάν καὶ Βαλλιάνου προσκαλέσας δεκανέα ἀνήγγειλεν αὐτῷ ὅτι διὰ τῶν κιγκλιωτῶν παραθυροφύλλων ἀμφοτέρων τῶν οἰκιῶν τούτων τῷ ἐφάνη ὅτι συνέβαιναν ἐκεῖ ἔκτακτόν τι. Πληροφορηθεὶς περὶ τούτου ὁ Ραϊκὸς διέταξεν ἕνα τῶν παρ' αὐτῷ ἀξιωματικῶν νὰ τοποθετηθῆ μετὰ ἀποσπάσματος ἐπὶ τοῦ ὕψωματος τοῦ Ἴτσ-Καλέ (ὄθεν αἱ οἰκίαι αὐταὶ ἐφαίνοντο καθαρώτατα), ὅπως ἐπιβλέπωσι τὰ συμβαίνοντα καὶ τῷ ἀναφέρωσι ταῦτα. Μετ' ὀλίγον ὁ ἀξιωματικὸς ἀνέφερεν ὅτι ἐκ τῆς μιᾶς εἰς τὴν ἄλλην οἰκίαν εἰσῆρχοντο καὶ ἐξήρχοντο ἄνθρωποι μετὰ πολλῆς προφυλάξεως· ἐκτὸς τούτου διὰ τοῦ κήπου διήλθε μορφή τις, ἣτις ἐφόρει μὲν γυναικεῖα ἐνδύματα, ἀλλ' ἐκ τοῦ ἀναστήματος καὶ τοῦ θαδίσματος ἐφαίνετο ἄνθρωπος μετεμφισμένος. Ὁ Ραϊκὸς ἀνακινῶσας πάντα τῷ φρουρᾷ συνασεφέθη μετ' αὐτοῦ περὶ τοῦ πρακτέου· μετὰ ὄριμον δὲ σκέψιν ἀπεφάσισαν νὰ περιορισθῶσιν εἰς ἀπλὴν ἐπιβλέψιν, φοβούμενοι μὴ τὸ ἐλάχιστον αὐτῶν κίνημα ποιήσῃ τὴν πόλιν ἐλθὴν ἀνάστατον.

Πάντα ταῦτα συνέβαινον μετὰ τῆς 6^{ης} καὶ τῆς 8^{ης} πρωϊνῆς ὥρας.

[Σημ. τῆς Συντάξεως. Ἐπειτα ἡ διήγησις τῆς συλλήψεως τῶν ἐνόχων, τῆς δίκης καὶ καταδίκης αὐτῶν, τὰ ὅποια ὡς γνωστὰ παραλείπομεν, ὅπως μὴ παρατείνωμεν ὑπὲρ τὸ ὄρον τὴν παρούσαν διατριβήν. Ἐπαναλαμβάνομεν ὅτι τὸ ὑπόμνημα ἐγγράφη παρὰ Ρώσου, ἀκραιφνοῦς μὲν φιλέλληλος, ἀλλ' ἐμπνεομένου ὑπὸ τοῦ πνεύματος ἕπερ ἐπεκράτει κατ' ἐκείνην τὴν ἐποχὴν παρὰ τῷ βίωσι καὶ κόμῳ ἐν Ἑλλάδι.]

Η ΕΛΛΑΣΣΩΝ.

(Μετ' εἰκόνας, ὄρα σελ. 261.)

Εἰς ἀπόστασιν ἡμισίας περίπου ὥρας πρὸς δυσμὰς τῆς πόλεως Τσαρισάνης ἐν Θεσσαλίᾳ, τῆς πατρίδος, ὡς γνωστὸν, τοῦ ἐξ Οἰκονόμων Οἰκονόμου, κεῖται ἡ κωμόπολις Ἑλασσῶν, ἧς τὴν εἰκόνα δημοσιεύομεν.

Ἡ Ἑλασσῶν εἶναι καταγωγῆς ἀρχαιοτάτης· μνημονεύεται ἤδη ὑπὸ τοῦ Ὀμήρου ὑπὸ τὸ ὄνομα τῆς Ὀλοσσῶνος. Σήμερον κατοικοῦσιν ἐν αὐτῇ 250 περίπου τουρκικαὶ οἰκογένεια καὶ 70 ἑλληνικαί, αἵτινες ἔχουσι τὰς οἰκίας των κυρίως ἐπὶ τῆς δεξιᾶς ὄχθης τοῦ τὴν πόλιν διαρρέοντος μικροῦ βύρακος. Ὁ βύραξ οὗτος χωρίζει τὴν κωμόπολιν ἀπὸ τοῦ παρακειμένου ἀργιλιώδους λόφου, ἐπὶ τῆς κορυφῆς τοῦ ὁποίου πάλαι μὲν ἦτο ἡ ἀκρόπολις τῆς λευκῆς Ὀλοσσῶνος, νῦν δὲ μοναστήριον βυζαντινόν. Εἶναι δὲ τὸ μοναστήριον Σταυροπηγιακὸν κατοικουμένον ὑπὸ δέκα μοναχῶν, καὶ ἔχον πολλὰ κτήματα προσοδοφόρα, τὰ ὅποια οὐ μόνον εἰς διατροφήν τῶν μοναχῶν ἐπαρκουσὶν ἀλλὰ καὶ εἰς περιθαλψὴν πολλῶν πτωχῶν ὀθιμανῶν καὶ χριστιανῶν. Ἡ βιβλιοθήκη τῆς μονῆς ταύτης εἶναι πλουσία εἰς ἐκκλησιαστικὰ ἰδίως βιβλία. Ἰρρυτῆς τοῦ μοναστηρίου λέγεται ὁ αυτοκράτωρ Ἀνδρόνικος, ὡς παραδόσις τις ἀναφέρει καὶ ὡς ἐπιμαρτυρεῖ ὁ ἀρχιτεκτονικὸς ῥυθμὸς τοῦ ἐν μέσῳ τῆς μονῆς κειμένου βυζαντινοῦ ναοῦ τῆς Παναγίας. Ἐν τῷ ναῷ ὑπάρχει εἰκὼν τῆς Θεομήτορος φέρουσα ἐν αὐτῇ ἐμπεπηγμένον λίθον. Διηγούνται, ὅτι ποιμὴν τις τῆς Καρνᾶς εἶδε νόκτα τινὰ φωτεινὸν τι σῶμα, καθ' οὗ ἔβριψε λίθον· καὶ ὁ μὲν λίθος ἐκαρφώθη ἐν τῷ φωτεινῷ σώματι, ἡ δὲ θέηλος χεὶρ τοῦ θαλόντος ποιμένος παρέλυσεν. Οἱ κάτοικοι τῆς Ἑλασσῶνος ἀνεῦρον μετ' οὐ πολὺ τὴν εἰκόνα φέρουσαν ἀόκητὸν τὸν κατ' αὐτῆς βληθέντα λίθον. Τῆς ἀρχαίας πόλεως ὀλίγα μόνον σώζονται λείψανα, ἐνεπίγραφαι τινες στῆλαι ἐν τῇ μονῇ καὶ κατὰ τὴν πόλιν φέρουσαι ψηφίσματα ἀπελευθερώσεως δούλων· εἰς τῶν λίθων φέρεται ψήφισμα εὐχαριστήριον πρὸς τὸν Λεόντιον, Ῥωμαῖον ὕπατον.

Ο ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΠΙΡΟΓΩΦ.

ἀποθανὼν τῇ 11 Νοεμβρίου 1881.

(Μετ' εἰκόνας, ὄρα σελ. 261.)

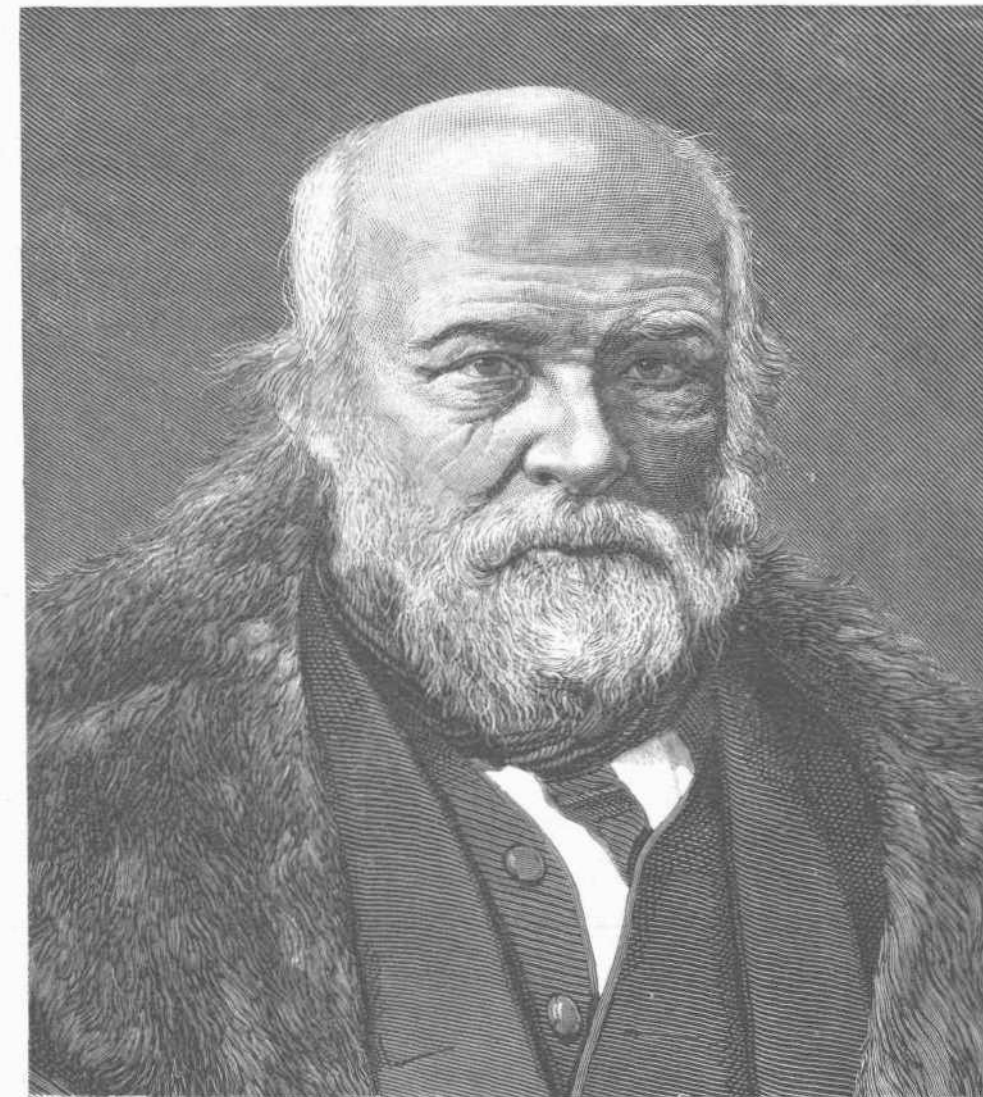
Ὀλίγους μόνον μῆνας, ἀφ' οὗ ἐωρτάσθη ἐν Μόσχᾳ μεγαλοπρεπῶς ἡ πεντηκονταετηρίς τῆς καθηγησίας τοῦ διασώμου χειρουργοῦ Νικολάου Ἰωάννου Πιρογῶφ, ἐπῆλθεν ὁ θάνατος καὶ ἀφῆρπασεν αὐτὸν ἐκ τοῦ μέσου τῶν ζώντων. Ὁ Πιρογῶφ ἦτο εἰς τῶν διαπρεπεστέρων ἰατρῶν τῆς Ρωσσίας καὶ ἡ φήμη αὐτοῦ ὡς ἀρίστου χειρουργοῦ ἦτο παγκόσμιος. Τῇ πατρίδι αὐτοῦ Ῥωσσίᾳ ἰδίως πλείστας ὄσας προσήνεγκε καὶ σπουδαίας ὑπηρεσίας.

Τὴν εἰκόνα αὐτοῦ συνοδεύομεν σήμερον δι' ὀλίγων βιογραφικῶν σημειώσεων· ἄλλοις δέδοται νὰ περιγράψωσι τὸν μακρὸν αὐτοῦ ἐπιστημονικὸν βίον.

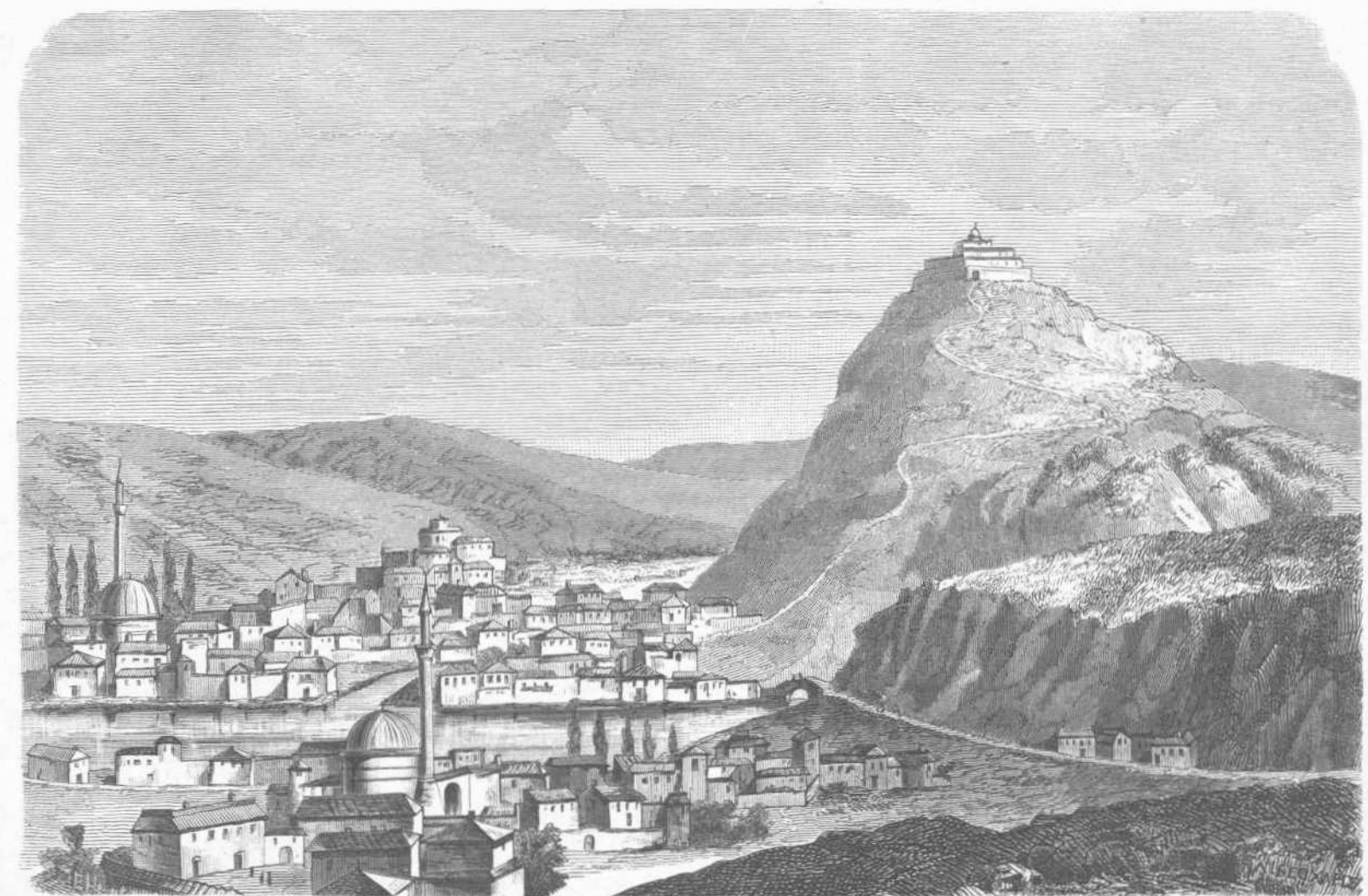
Ὁ Νικόλαος Πιρογῶφ ἐγεννήθη μὲν 11 Νοεμβρίου τοῦ ἔτους 1810 ἐν Μόσχᾳ, ἐνθα ὁ πατὴρ αὐτοῦ διετελεῖ στρατιωτικὸς ὑπάλληλος. Ἐνωρὶς πολὺ ὁ Πιρογῶφ ἠναγκάσθη νὰ ὑποστῇ τῆς τύχης τὰς περιπετείας, διότι μόλις ἦτο δεκατετραετής, ὅτε καταστραφέντος οικονομικῶς τοῦ πατρὸς του ἐδέχθη νὰ φροντίσῃ περὶ ἐξασφαλίσεως τοῦ μέλλοντός του, καὶ αἰσθανόμενος ἔμφυτον πρὸς τὴν ἰατρικὴν κλίσιν ἐνεγράφη εἰς τὸ Πανεπιστήμιον ὡς φοιτητῆς τῆς ἰατρικῆς. Τρία ἔτη μετὰ ταῦτα μετέβη εἰς Δορπάτην, ἐνθα καὶ ἔλαβε τὸ διδακτορικὸν του δίπλωμα, καὶ ἐκεῖθεν εἰς Βερολίνον καὶ εἰς Γοττιγγην πρὸς τελειοποίησιν τῶν σπουδῶν του. Καλῶς κατηρτισμένος ἐπανῆλθεν ἐν ἡλικίᾳ 21 ἔτους εἰς τὴν πατρίδα του ὅπως καταλάβῃ θέσιν καθηγητοῦ· ἀλλ' ἀσθενήσας θάρεως ἐν Ρίγᾳ ἀρεμποδίσθη εἰς τὸ νέον του στάδιον, καὶ ἀναβρώσας ἐδέχθη τὴν προσφορθεῖσαν αὐτῷ ἔδραν ἐν τῷ πανεπιστημίῳ τῆς Δορπάτης, ἐνθα κατήρξατο τῆς ἀποτελεσματικῆς αὐτοῦ διδασκαλίας. Ἐνταῦθα ἔγραψεν ἐν τῶν ἀριστουργημάτων του, τὸ σύγγραμμα περὶ τῆς χειρουργικῆς ἀνατομίας τῶν ἀρτηριῶν καὶ φλεβῶν, ὅπερ ἀνύψωσεν αὐτὸν εἰς τοιαύτην περιωπήν, ὥστε ὅτε μετέβη εἰς Παρίσιους ἐν ἀκροασθῇ τοῦ διασώμου VEBEAU, οὗτος μειδιῶν τῷ εἶπε· "Μεύρισκεὶς μελετώντα τὴν ἀνατομίαν σου· δὲν πρόκειται ν' ἀκούσῃς σὺ τὰ μαθήματά μου, ἀλλὰ μάλλον ἐγὼ νὰ διδαχθῶ παρὰ σοῦ." Τοιοῦτος λόγος ἐκ τοῦ στόματος τοῦ VEBEAU εἶναι ὁ λαμπρότερος διὰ τὸν Πιρογῶφ ἔπαινος. Ἐν ἔτει 1841 προσεκλήθη ὁ Πιρογῶφ ὡς καθηγητῆς εἰς τὴν ἰατρικὴν Ἀκαδημίαν τῆς Πετρούπολεως,

εἰς τὴν νέον ἐνεφύσησε πνεῦμα, νέαν ζωὴν. Αὐτῷ ὀφείλεται ἡ ἐν ἔτει 1845 ἱδρυσις τοῦ ἀξιολόγου τμήματος τῆς Ἀνατομίας, ἐνθα εἶχε βοηθὸν τὸν διαπρεπῆ ἀνατόμον GIBBER, καθηγητὴν σήμερον τῆς Ἀνατομίας ἐν τῇ βῆθεισῃ Ἀκαδημίᾳ.

Κατὰ τὸν Κριμαϊκὸν πόλεμον ὁ Πιρογῶφ μεγάλας παρέσχεν ὑπηρεσίας, διευθύνων τὸ νοσοκομεῖον τῆς Σεβαστουπόλεως καὶ Συμφερουπόλεως. Χρηματίας κατόπιν ἐπόπτης τῶν σχολείων ἐν Ὀδησσῷ καὶ ἐν Κιέβῳ, ἀπεσύρθη τῷ 1866 εἰς τὸ ἐν Ποδολίᾳ κτήμα του, ὅπου ἐσύστησε πρότυπον νοσοκομεῖον, περιέχον 300 κλῖνας, καὶ ὅπου διέμεινε ἀσχολούμενος εἰς τὰς προσφιλεῖς αὐτῷ μελέτας μέχρι τοῦ 1870, ὅτε ἡ Ἐταιρία τοῦ "Ἐρυθροῦ Σταυροῦ" προσεκάλεσεν αὐτὸν

Ο ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΠΙΡΟΓΩΦ († τῇ 11 Νοεμβρίου 1881.)

Η ΕΛΛΑΣΣΩΝ

νὰ μεταβῇ εἰς ἐπιθεώρησιν τῶν γερμανικῶν στρατιωτικῶν νοσοκομείων. Τέλος δὲ ὁ βίωσσο-τουρκικὸς πόλεμος τῶν ἐτῶν 1877—78 παρέσχε τὸ ἐξῆκον χειρουργῶν νέον στάδιον ἐνεργείας. Ἀποτέλεσμα δὲ τῶν ἐν τῷ πολέμῳ τούτῳ παρατηρήσεων καὶ μελετῶν του, ὑπῆρξε τὸ ἕτερον τῶν ἀριστουργημάτων του, τὸ σύγγραμμα περὶ τῆς ἐν τοῖς στρατοπέδοις ἰατρικῆς.

Ὅντως μέγας ὑπῆρξε ὁ Πιρογῶφ ἐν τῷ δυσκόλῳ τούτῳ κλάδῳ τῆς ἰατρικῆς ἐπιστήμης. Ἡ Ῥωσσία δὲν θέλει λησμονήσῃ ποτὲ τὸν φιλόδηλον ἰατρὸν, ὅστις πολλάκις μὲ κίνδυνον τῆς ἰδίας αὐτοῦ ζωῆς παρέσχε τὰς περιποιήσεις του εἰς τὴν πάσχουσαν ἀνθρωπότητα. Αἱ εὐχαὶ τῶν ὑπ' αὐτοῦ θεραπευθέντων εἶναι τὸ καλλίτερον αὐτοῦ μνημόσυον.

ΤΟ ΔΣΜΑ ΤΟΥ ΧΙΑΒΑΘΑ.

(συνέχεια· δρα προηγ. τεύχος.)

Τρίς επάλαιαν οί νέοι
Περί δόσαν του ήλιου,
Μέχρις ού τοὺς πολεμοῦντας
Κατακάλυπτον τὰ σκότη. —
Τότε ἔπαυσ' ὁ Μονόατης
Καὶ γλυκὺς, ὠραῖος ἔσθη
'Εν στολή χρυσοκεντήφ'·
'Ἄμ' ἀνέπνε' ἐκινούντο
Τὰ περὰ τῆς κεφαλῆς του·
'Ο ἰδρὼς τὸ μέτωπόν του
Παριέρχεν ὡς δρόσος.

Καὶ τῷ εἶπε· "Χιαβάθα,
Σὺ επάλαιας με θάρρος,
Τρίς επάλαιας μαζί μου·
Τῆς ζωῆς ὁ παντεπόπτης
Κύριος τῆν πάλην εἶδε,
Καὶ τῆν νίκην θά σοὶ δώσῃ."

Κ' εἶτα μειδιῶν τῷ εἶπεν·
"Ἄβριον ἢ τελευταία
Τοῦ ἀγῶνος εἶν' ἡμέρα·
Ἄβριον ἢ τελευταία
Τῆς νηστείας σου ἡμέρα·
Ἄβριον θά με νικήσῃς.
Σχάψε μου τὸν τάφον, ὅπου
'Η ἔραχ' ἡ νύ με θροσεῖσθ',
Καὶ τὸ ἄστρον τῆς ἡμέρας
Τὸ λαμπρὸν νά με θερμαίνῃ·
Ν' ἀφαιρέσῃς τὰ περὰ μου
Καὶ τὸ ἐνδύμα μου τοῦτο,
Κ' εἰς τὸ χῶμα νά με θάλῃς,
Κ' ἐλαφρὰ νά με καλύψῃς!"

"Μὴ τὸν ὕπνον μου ταραξῆς,
Μὴ με σκόληκας ἢ χόρτα
Μὴ τὸν τάφον μου μάνης,
Μὴ τοὺς κόρακας ἀφῆσῃς·
Νά με εὖρουον εἰς τὸν τάφον·
Σὺ νά με φρουρήσῃς μόνος·
'Ἐως οὐ εἰς ζῶην νέαν
'Αναζήσω ἐκ τοῦ τάφου."

Ταῦτα εἶπε καὶ ἀπήλθε.
Καὶ ὁ νέος Χιαβάθας
Εἰς τὸν ὕπνον παρεδόθη,
Τοῦ πτηνοῦ τὸ ἄσπ' ἀκούει,
Καὶ τὸν ῥύακα ἀκούει,
Μὲ φωνῆς γλυκειάς ἦχον·
'Ομιλοῦντα πρὸς τὸ δάσος.
Καὶ τοὺς στεναγμοὺς τῶν κλάδων
Εἰς τὸ φῶσμά ἀκούει
Τοῦ νυκτερινοῦ ἀνέμου·
Καὶ ἀκούει ταῦτα πάντα,
'Ὡς ἀκούει τις καθ' ὕπνον
Τὸ φεθύρισμα μακρόθεν·
Κ' ἐκοιμάτ' ὁ Χιαβάθας.

'Ἦλθε δὲ τὴν ἐπιούσαν,
Τὴν ἑβδόμην τῆς νηστείας,
Μὲ τροφᾶς καὶ ἠ Νοκόμεν'·
'Ἦλθε κλαίουσα, θρηνοῦσα,
Μὴ τὸν θλιψῆ ἢ νηστεία,
Μὴ ἢ πείνα τὸν φρονεῖσθ'.

Πλὴν δὲ ἤγγισεν οὐδόλως
Τὰς τροφὰς ὁ Χιαβάθας,
Καὶ τῇ εἶπε μόνον· "Στάσου,
Καὶ περιμένε, Νοκόμεν,
'Ὅτι ὁ ἥλιος θά δόσῃ,
Καὶ ἡ νύξ θά μάς καλύψῃ,

Κ' ὁ ἐρωδιὸς μάς εἶπη
Μὲ κελόδημα θραγγῶδες
'Ὅτι παύει ἡ ἡμέρα."

Κλαίουσα, συλλογημένη
Πρὸς τὸ οἰκνὰ τῆς πάλιν
'Επορεύθη ἢ Νοκόμεν,
Φοδουμένη μὴ τὸ τέκνον,
'Ο γλυκὺς τῆς Χιαβάθας
'Απολέσθ' τὰς δυνάμεις,
Κ' νηστεία τὸν φρονεῖσθ'.
Καὶ ὁ νέος Χιαβάθας
'Επερίμεν' ἐν τοσοῦτῳ
'Εντελῶς ἀπηρτισμένος
Τὸν Μονόατην, ὅσος ὄτου
Αἰ σκαὶ ἐξαπλωθεῖσαι
Προανήγγιστον τῆν ὄσαν
Τοῦ ἥλιου, ὁ ὅποιος,
'Ὡς ἐν φθινόπωρῳ φύλλον,
'Ερυθροῦ καὶ πλάνης πλέει
Εἰς τὸ ὕδωρ κ' εἶτα πίπτει
Εἰς τὰ βάθη τῶν ὑδάτων.

Ἀφῆνης τότε ὁ Μονόατης
'Εμφανίστατο ἐμπρός του
Μὲ τῆν στίλβουσαν του κόμην,
Μὲ διάχρυσον ἐσθῆτα
Καὶ μετὰ μακρὰ περὰ του·
Κ' ἔσθη πρὸ τῆς θύρας νεύων.
Σιωπῶν ὡς νυκτοβάτης
Καὶ ὠχρὸς ὁ Χιαβάθας,
Πλὴν ἀτρυμῆτος, ἐξήλθε
Νά ἀγωνισθῆ καὶ πάλιν.

'Ο ἀγὼν ἀρχίζει τότε·
Καὶ ἡ πέριξ γῆ γυρίζει,
Δάση, οὐρανὸς γυρίζουν,
Καὶ πηδᾷ τὸ Χιαβάθα
'Η καρδία εἰς τὰ στήθη,
'Ὡς πηδᾷ ὁ ἀντακάσιος
Εἰς τὸ δίκτυον νά φύγῃ.
'Ὡς πυρακτωμένη σφαῖρα
Τοὺς κυκλῶναι ὁ ὀρίζων,
Καὶ ἑκατοντάς ἤλιων
Φλογερῶν προσηλωμένη
Φαίνεται ἐπὶ τῆς πάλης.

Ἀφῆνης βλέπ' ὁ Χιαβάθας,
'Ὅτι ἴστα' ἔκει μόνος,
'Ἐκ τοῦ ἰσχυροῦ ἀγῶνος
'Ὅλος τρέμων καὶ ἀσπμαίνων.
Πρὸ αὐτοῦ δὲ κείτα ἄπνοος
'Ο Μονόατης· μετὰ τὴν κόμην
Αελυμένην, τῆν ἐσθῆτα
'Εσχιζμένην, καὶ κόμμενα
Τὰ περὰ του τὰ ὠραία
Νεκρὸς κείτα ὁ Μονόατης.

Νικητὴς ὁ Χιαβάθας
Σκάπτει πρόχειρον τὸν λάκκον,
Καὶ ἐκδύσας τὸν πεσόντα,
Κ' ἀφαιρέσας τὰ περὰ του,
Εἰς τὸν τάφον τὸν κομίζει
Καὶ μετὰ χῶμα τὸν σκεπάζει
'Ελαφρὰ, ὡς ὑπεσχέθη.
Κ' ὁ ἐρωδιὸς ἐκπέμπει
Κραυγὴν φόβου κ' ἀλληρόνους
'Ἐκ τοῦ μέσου τῶν καλάμων.

Καὶ ὁ νέος Χιαβάθας
'Επιστρέφει εἰς τὸν οἶκον
Πρὸς τὴν γηραιὰν Νοκόμεν,
Τελεῖσας τὴν μεγάλην
'Επαγάμμερον νηστείαν.

Πλὴν δὲν λησμονεῖ τὴν θέαν,
'Ἐθα ὁ ἀγὼν συνήθη,
'Ὅστε λησμονεῖ τὸν τάφον,
'Ὅπου κείτα ὁ Μονόατης,
Κ' ὅπου τὰ λαμπρὰ περὰ του
Καὶ τ' ὠραῖον ἐνδύμα του
Σήπονται ἐκτεθειμένα·

Καὶ ἡμέραν παρ' ἡμέραν
'Ερχεται ὁ Χιαβάθας,
Καὶ τὸν τάφον καθαρίζει
Ἀπὸ ἔντομα καὶ χόρτα,
Καὶ μετὰ κραυγῶν καὶ λόγων
Τὸν αἰμοχαρῆ διώκει
Βασιλέα τῶν κοράκων.

Τέλος δ' ἐκ τῆς γῆς φυτρῶναι
Πράσινον, μικρὸν τι πείλον —
Καὶ κατόπιν ἄλλο, κ' ἄλλο·
Πρὶν παρέλθῃ δὲ τὸ θέρος
'Αραβόσιτος ἐν βλῆ
Τῇ λαμπρότητι ὑψοῦται
Μὲ μεταξωτῆν τὴν κόμην.
Καὶ ὁ Χιαβάθας χαίρων·
"Εἶναι ὁ Μονόατης, εἶπεν,
Εἶν' ὁ φίλος τῶν ἀνθρώπων."

Καὶ φωνάζει τὴν Νοκόμεν
Καὶ τὸν φλόαρον ἴαγον,
Καὶ τὸν σῖτον τοῖς δεικνύει,
Καὶ τὸ θαῦμα διηγείται
Τοῦ ἀγῶνός του, τῆς νίκης,
'Αναγγέλλων ὅτι τοῦτο
Τὸ πολύτιμον τῶν θῶρων
Τροφῆ ἔσται τοῦ λαοῦ του.

Τὸ φθινόπωρον δὲ, ὅτε
'Εκτρίνησαν τὰ φύλλα
Κ' οἱ παγεῖς καὶ λεῖοι κόκοι
'Εσκληρύνθησαν ἀκουόντως,
Τοὺς ὀρίμους κόπτεται στάχεις,
Τοὺς λοθοὺς ἀπολεπίζει,
Καὶ τὴν εορτῆν τοῦ σίτου,
Τ' οὐρανίου τοῦτου δώρου,
'Εορτάζει κατὰ πρότυπον
'Εν τῷ μῆσφ τοῦ λαοῦ του.

6.

ΟΙ ΦΙΛΟΙ ΤΟΥ ΧΙΑΒΑΘΑ.

Δύο εἶχε πιστοὺς φίλους
Καὶ στενοὺς ὁ Χιαβάθας,
'Ὅλος ἀφωσιωμένος.
Εἰς αὐτοὺς δὲ καὶ ἐν λύπῃ
Κ' ἐν χαρᾷ ὁ Χιαβάθας
Τὴν καρδίαν του ἀνοίγει.
Εἶν' ὁ εἰς ὁ Χιτιάθος,
Ποιητὴς, ὁ ἄλλος εἶναι
'Αθλητὴς δεινός, ὁ Κθάσης.

Μέσφ δὲ τῶν δύο τούτων
'Ελευθέρα ἐξηπλοῦτο
'Η ὁδὸς τῆ Χιαβάθα.
Εἰς δολίκας εἰσηγγήσει,
Εἰς αἰσχρὰς σοκοφαντίας
Δὲν ἐπρόσθεον οἱ φίλοι.
'Ἦσαν οὗτοι ψυχῇ μία,
Μία ἦσαν καὶ καρδίαι·
Μέλημά των ἦτο μόνον
Τὸ εὐεργετεῖν τὸν κόσμον.

Τρυφερῶς ὁ Χιτιάθος
'Ηγαπάτ' ἀπὸ τὸν νέον·

Ποιητὴς ἐκ τῶν ἀρίστων,
Ψάλτης ἐκ τῶν γλυκυτάτων,
'Ἦν ὠραῖος ὡς παῖδιον,
'Ὡς ἀνὴρ εὐθὺς, γενναῖος,
'Ὡς γυνὴ γλυκὺς καὶ πρῶτος,
'Εὔχαρις δὲ πρὸς τοῖς ἄλλοις·
'Ὡς ὁ κλόνας τῆς ἰτέας,
Καὶ ὡς ἔλαφος τοῦ δάσου·
Μεγαλοπρεπῆς τὴν στάσιν.

Τῶν ἀσμάτων του μετέσειν
'Ηχοῦτο τὸ χωρίον·
'Ἄνδρες καὶ γυναῖκες, βλοῖ
'Ετρεχον νά τὸν ἀκούσου,
'Ἦνον ψάλλοντα φλογώδη
'Ἦ τραγοῦδι πληρὸς πάθους.

'Ἐκ τῶν ὑψηλῶν καλάμων
Τοὺς αἰλοὺς τοὺς γλυκοφθόγγους
Κατασκευάσεν ἐντέχνως·
Καὶ ὁ ῥόαξ ἠχοῦτο,
Καὶ τοῦ δάσου ἔλ' οἱ ψάλται
'Εσιώπων, ἐσιώπα
Καὶ ὁ αἰούρος ὁ λάλος,
Καὶ ὁ κόνικλος μακρόθεν,
'Ὁρθὸς καὶ τὰ ὡτα τείνων,
'Ἰστατο ὡς ἀνθρωπίστος.
Καὶ ὁ ῥόαξ· "Χιτιάθε,
'Ελεγε, πρὸ τῶν ποδῶν σου
Μάθε με νά βῶ ψάλλον·
'Ὡς σὺ ψάλλεις γλυκοφθόγγως."

Κ' ἔλα τὰ πτηνὰ τοῦ δάσου·
'Ελεγον· "ὦ Χιτιάθε,
Τ' ἀσμάτ' σου διδάξέ μας,
Τὰ ὠραία ἀσμάτ' σου."

Καὶ αὐτὸς ὁ νυκτοκόραξ
'Ελεγε στενάζων· "Ψάλται,
Διδάξέ με τ' ἀσμάτ' σου,
Μεγαληχητικὰ καὶ μαῦρα."

Καὶ τῆς φύσεως οἱ ἦχοι
'Ἐξ αὐτοῦ τὴν χάριν εἶχον,
Κ' αἱ καρδίαι τῶν ἀνθρώπων
Τ' ἀσμάτ' του ῥοθμὸν εἶχον.
'Εψάλλον ὁ Χιτιάθος
Τὴν ἀγάπην καὶ τὸ κάλλος,
Τὴν εἰρήνην καὶ τὴν τύχην,
Καὶ τὸν θάνατον ἐξέμειν,
Καὶ ζῶην τὴν αἰωνίαν
Εἰς τὰς νήσους τῶν μακάρων,
Εἰς τὴν γῆν τῆς εὐτυχίας.

Τρυφερῶς ὁ Χιαβάθας
Τὸν γλυκὸν ἠγάπα ψάλτην,
Τὸν ὠραῖον Χιτιάθον·
Τὴν μαγεῖαν τῶν ἀσμάτων
Καὶ τὸ κάλλος του ἠγάπα.

'Ἄλλ' ὁ νέος Χιαβάθας
Καὶ τὸν ἔσπερον τῶν φίλων,
Τὸν ἀτρυμῆτον τὸν Κθάσην,
Τρυφερότατα ἠγάπα·
'Ῥωμαλέος ὑπὲρ πάντα
'Ισχυρὸς ὡς οὐδεὶς ἄλλος·
'Ἦτον ὁ ἀνδρεῖτος Κθάσης,
'Ὅστις εἶχε καὶ σπανίαν
Ἀγαθότητα καρδίας.

Κατὰ τὴν νεότητά του
'Οκνηρὸς ὁ Κθάσης ἦτο,
Μεγαληχητικὸς καὶ σύννοος·
Ὅστε ἐπαῖξε μετ' ἄλλους,
Ὅσ' ἐφάρου' ἐν τῇ λίμνῃ,
Ὅσ' ἐτήρχετο εἰς θήραν·

Προσευχόμενος πολλὰκις
'Ἐθεῖτο καὶ νηστεῖων.

Καὶ τῷ ἔλεγεν ἡ μήτηρ·
"Ὅκνηρέ, πῶς εἰς τὸν οἶκον
Δὲν με θοπήθει ὀλίγον;
Παριέρχουσαι τὸ θέρος
Τοὺς ἀγροὺς μας καὶ τὰ δάση,
Τὸν χειμῶνα δὲ δὲν φεύγεις·
'Απὸ τὴν θερμὴν ἐστίαν,
Κ' ἀναγκάζουμαι νά θραύω
Μόνῃ μου τὸν σκληρὸν πάγον,
Νά ψαρεύω εἰς τὴν λίμνην·
Καὶ τὰ δίκτυα ἀκόμη
Κρέμονται παρὰ τὴν θύραν
Σχεδὸν ὅλα παγωμένα.
'Απλωσέ τα ἐν τῷ ἅμα
Εἰς τὸν ἀνοιχτὸν ἀέρα."

Καὶ ἐγειρετο ὁ Κθάσης
Σιωπῶν ἐκ τῆς ἐστίας,
Καὶ ἐτήρχετο τοῦ οἴκου
Σύρων καὶ τὰ δίκτυά του·
'Ὅπως ἦσαν παγωμένα,
Καὶ τὰ ἐκοπτεν εἰς δύο
Μὴ δυνάμενος νά ψαύῃ
Πρᾶγμα χωρὶς νά τὸ σπάσῃ·
Τόση δύναμις ὑπέρχεν
Εἰς τὰς σιδεράς του χεῖρας.

Κ' ἔλεγε καὶ ὁ πατὴρ του·
"Ὅκνηρέ, εἰς τὸ κυνήγι·
Δὲν με θοπήθει ποτέ σου·
Τεθραυσμένα καὶ τὰ θέλη
Καὶ τὸ τῶρον εἶναι, ἅμα
Ψάσῃς ταῦτα μετὰ τὰς χεῖρας·
'Ελθέ τώρα εἰς τὸ δάσος·
Νά σηκώσῃς τὸ κυνήγι."

Καὶ ἐξήλθον εἰς τὸ δάσος,
Καὶ τὸν ῥοθὸν παρηκολούθουν
Ποταμοῦ μικροῦ, ἢ ὄχλη
Τοῦ ὁποῖου εἶχον ἴχνη
Διαβάσεως ἐλάφων,
'Ἐως ὄτου ἡ ὁδὸς των
'Απεκλείσθη ὑπὸ πλήθους
Κορμῶν δένδρων ἐρριμμένων,
Κ' εἰς τὸ ἔδαφος κειμένων.

"Ἄς ἀπάγωμεν ὀπίσω,
Εἶπ' ἀποκαμῶν ὁ γέρον·
'Η ὁδὸς μάς ἀπεκλείσθη·
Ὅστε σκύουρος εὐρίσκει
Δίοδον ἐνταῦθα πλέον."
Ταῦτα εἶπε κ' ἔβλεπ' ὀπίσω
Καπνοσύριγγα ἀνάψας
Κατεκλινῆ ὁ προσδύτης.

Πρὶν τὸ κάπνισμά του παύσῃ
'Η ὁδὸς ἦν ἐλευθέρα.
'Ἐν μῆσφ στιμῇ ὁ νέος
Τοὺς κορμούς εἶχε σηκώσει,
Κεῖθρους, λεύκας καὶ ἰτέας·
'Εκτινάσων, ὡς νά ἦσαν
Κλῶνοι ἐλαφροί, μακρὰν του·

Καὶ οἱ νέοι τοῦ χωρίου
'Ὅλοι ἔλεγον· "ὦ Κθάση,
'Οκνηρέ, τί κάμνεις μόνος;
'Ακουεῖσθ' ἐπὶ τοῦ θράχου;
Νά παλαιάσωμεν δὲν θέλεις;
'Ἦ νά βίβωμεν τὸν δίσκον;"

'Ἄλλ' ὁ Κθάσης οὔτε λέειν
Εἰς τὴν πρὸσκληρὴν των εἶπεν·

'Ἄλλ' ἠγέρθη καὶ ἀρπάσας
Μὲ τὴν χεῖρά του τὸν θράχον·
Ἐξεκόλλησε τὸν λῆθον,
Καὶ ζυγίσας ἐπ' ὀλίγον
Τὸν ἐκίνασε μακρὰν του
Εἰς τοῦ ποταμοῦ τὴν κοίτην,
'Ὅπου φαίνεται τὸ θέρος.

Πλέων δὲ ποτε με φίλους
Εἰς τὸν ποταμὸν ὁ Κθάσης
Εἶδε κάστορα με κόπον
Πρὸς τὰ κύματα τ' ἀφρόδῃ·
Νά παλαίῃ κ' εἰς τὸ ῥέυμα
Νά θυβίζηται κατόπιν.
'Ἄνευ διασταμοῦ ἐρρίβθη
'Ο γενναῖος εἰς τὸ ῥέυμα,
Τὸν πνιγόμενον νά σώσῃ·
Κ' ἔμεινε ὑπὸ τὸ ὕδωρ
Πολὺ τόσον θυσιασμένος,
'Ὅστε φρίσσαντες οἱ φίλοι
Εἶπον· "Χαῖρε, χαῖρε, Κθάση!
Σ' ἀπωλέσαμεν! 'Επνίγης!"
Πλὴν ἐτέρχετο ὁ Κθάσης
'Αθλαθῆς ἀπὸ τὸ ὕδωρ,
'Επὶ τοῦ λευκοῦ του ὤμου
Φέρων κνητῆς τὸ ζῶον,
Βεβρεγμένον, σχεδὸν ἄπνοον.

Ὅσοι ἦσαν, ὡς σᾶς εἶπον,
Οἱ τοῦ Χιαβάθα φίλοι·
Εἰς ὁ ψάλτης Χιτιάθος,
Καὶ ὁ ἔσπερος ὁ Κθάσης,
'Αθλητὴς δεινός, γενναῖος.
Κ' ἔζησαν πολλὸν τὸν χρόνον
'Ἐν εἰρήνῃ κ' ἁμονίᾳ,
Μόνῃν ἔχοντες φροντίδα
Τὸ εὐεργετεῖν τὸν κόσμον.

7.

Ο ΠΛΟΥΣ ΤΟΥ ΧΙΑΒΑΘΑ.

"Τὸν φλοῦν σου, ὦ σημόδα,
Τὸν ξανθὸν φλοῦν σου δὲς μοι,
Σὺ ἡ ἐυεπρής τὴν στάσιν
Μεγαλοπρεπῆς σημόδα!
Λέμβον θά κατασκευάσω
'Ελαφρὰν καὶ ταχυτάτην,
Νά πετᾷ ὅπουτα πλέη,
'Ὡς πετᾷ τὸ ξανθὸν φύλλον,
'Ὡς πετᾷ ἡ μαδωνία
'Ἐν καιρῷ τοῦ φθινοπώρου."

"Τὸν μανδῶαν σου, σημόδα,
Τὸν λευκὸν καταβῆς τώρα.
'Επειδὴ τὸ θέρος ἦλθε
Καὶ ὁ ἥλιος θερμαίνει,
Καὶ δὲν ἔχεις τὴν ἀνάγκην
Τοῦ λευκοῦ σου ἐπενούτου."

Ὅπως εἶπεν ἐν τῷ μῆσφ
Τοῦ πικνοῦ, σοσκίου δάσου,
Κ' ἐν τῷ ῥόθφ τῶν ὑδάτων
Τοῦ χειμάρρου Τακαμένα,
Δυνατὰ ὁ Χιαβάθας
'Ὅτε ἐψάλλον μετὰ χάριν
Τὰ πτηνὰ ἐπὶ τῶν δένδρων,
Καὶ ὁ ἥλιος ὑψοῦτο,
'Εγερθεῖς ἀπὸ τοῦ ὕπνου,
Καὶ τῷ ἔλεγεν· "Ἰδὲ με,
Κύτταξέ με, Χιαβάθα!"

(ἀκολουθεῖ.)

ΟΙ ΜΟΣΧΕΙΟΙ ΒΟΕΣ.

ΟΙΑΠΟΣ ΚΑΙ ΑΝΤΙΓΟΝΗ (ελζόν Τεσεντορφ).

φόρων Βαραγγιτών. Ἀδιακρίτως εἶχε ρίψει εἰς τὰς εἰρκτὰς πάντας τοὺς ἐναντίους του· οὔτε γένους ὑπόληψις, οὔτε ἀνδρία, οὔτε ἰκανότης, οὔτε ἀτομικὴ ἀξία — οὐδὲν ἴσχυε· καὶ αὐτὸ τὸ κάλλος τῆς μορφῆς ὑπῆρχεν ἀφορμὴ καταδιώξεως, διότι ὁ Ἀνδρόνικος, γέρον ἡδὴ καὶ δυσειδής, ἐφθόνηε τὸ εὐεϊδὲς καὶ ἀνθηρὸν τῶν νεανικῶν προσώπων. Ἐγεμον τὰ δεσποτικὰ δὴ καταδικίων, καὶ εὐτυχεῖς ἀκόμη ἔσοι ἀπλῶς ἐβρίπτοντο εἰς τὰς σκοτεινὰς ὑπογεῖους εἰρκτὰς! Εὐτυχεῖς ἐκεῖνοι, οἳς ἐπετρέπετο νὰ διατηρῶσι τὸ φῶς τῶν οὐφθαλμῶν! Διότι ὁ ἀσπλαγχνος Ἀνδρόνικος τὴν τῆς τυφλώσεως ποινὴν πάσης ἄλλης ἐπρότιμα νὰ ἐπιβάλλῃ εἰς τὰ θύματα του.

Βλέπων δὲ καθ' ἑκάστην αὐξανομένην τὴν κατ' αὐτοῦ δυσμένειαν τοῦ λαοῦ καὶ ζητῶν νὰ ἐπιβληθῇ αὐτοῦ διὰ παντὸς μέσου, ἐφθασεν εἰς τοσοῦτον βαθμὸν θράσους καὶ σκληρότητος, ὥστε παραστήσαντός ποτε τινὸς τῶν κολάκων του, ὅτι ἡ ὑπερβολικὴ αὐτοῦ ἀνεκτικότης καὶ ἐπιείκεια καθιστᾷ τὸν λαὸν συνομῶτην, ὁ Ἀνδρόνικος ἀπήντησε: "Μὴ δυνάμενος νὰ πράξω τὸ καλόν, τὸ ὅποιον ἐπιθυμῶ, θέλω πράξῃ κατ' ἀνάγκην τὸ κακόν, τὸ ὅποιον ἀποστρέφομαι", καὶ ἀμέσως συντάξεν αἰματηρὸν διάταγμα, δι' οὗ κατεδικάζοντο εἰς θάνατον πάντες ἀνεξαιρέτως οἱ ἐν ταῖς φυλακαῖς κρατούμενοι καὶ οἱ ἐξόριστοι. Ἀλλ' ἡ φρικώδης αὕτη διαταγή, ἐπινόησις αἰμοβόρου τυράννου, δὲν ἐπρόφθασε νὰ ἐκτελεσθῇ.

Ὁ λαὸς, βλέπων τὴν τοσαύτην θρασυτητα τοῦ αυτοκράτορος καὶ ἀπολέσας πλέον πᾶσαν ὑπομονήν, ἐν χαρᾷ καὶ ἀγαλλιάσει ἐδέχθη τὸ πρῶτον τοῦτο ῥάπισμα τοῦ τυράννου καὶ προθύμως συνετάθη πρὸς τοὺς ἄνδρας, οἵτινες εἶχον ἀναλάβει τῆς ἀντιστάσεως τὴν πρωτοβουλίαν. Ἐν τῇ ἐξάλῳ δὲ ὁρμῇ αὐτοῦ ὁ ὄχλος διεβόηξε βία τὰς θύρας τῶν δεσποτικῶν, καὶ τὸ πλῆθος τῶν δυστυχῶν θυμάτων ἐχύθη εἰς τὰς ὁδοὺς, ἐπαυξάνον δι' ἀγρίων φωνῶν ἐκδικήσεως τὴν γενικὴν ἀγανάκτησιν.

Ἐπισημνομένοι διὰ ξύλων, διὰ ῥοπαλίων καὶ μαχαϊρῶν ἔσπευδον οἱ κάτοικοι πρὸς τὴν πλατείαν τῆς Ἁγίας Σοφίας, ἀπόφασιν ἔχοντες νὰ καταλύσωσιν ἀρχὴν μισητὴν· μὴ εὐρίσκοντες δὲ οὐδαμῶς ἀντίστασιν θρασύτερον ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον ἐγένοντο, καὶ κραυγαῖ θανάτου ἀντήχουν πανταχόθεν. Ἐν μέσῳ τοῦ ἐξημμένου πλῆθους περιεστρέφοντο ἄνθρωποι, οἵτινες δι' ἀγαλινώτου καὶ θρασεῖας γλώσσης διηρέθιζον τὸν ὄχλον. Οὐδαμῶς πλέον ἐφαίνοντο

οἱ ἄγριοι τοῦ Ἀνδρονίκου δορυφόροι, οὐδαμῶς οἱ πελεκυφόροι θάρβαροι, οὐδαμῶς οἱ λυσσαλέοι αὐτοῦ σωματοφύλακες. Τὰ ὄργανα ταῦτα τῆς μισητῆς ἀρχῆς εἶχον ἐκλείψει ἐντελῶς ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς· προησθάνοντο καὶ ταῦτα διὰ τοῦ κυρίου των ἡ ἐξουσία κατέρρεε καὶ ἐγκατελίμπανον αὐτὸν, ὡς ἐγκαταλιμπάνουσιν ἐντρομοὶ οἱ μῦς τὸ καταποντιζόμενον σκάφος. Προέβλεπον οἱ μισθωτοὶ ἐκεῖνοι τυχοδιώκται, οὗς ἡ ἰδιοτροπία τοῦ ἡγεμόνος εἶχεν ὑψώσει μέχρι τῶν ὑπᾶτων τῆς πολιτείας ἀξιομάτων, ὅτι περιττὸν ἦτο πλέον νὰ προκινδυνεύουσιν ὑπὲρ ἀνδρὸς μὴ ὄντος εἰς θέσιν νὰ ἀνταμείψῃ τὰς ὑπηρεσίας καὶ τὴν ἀφοσίωσίν των.

Ποῦ εἶσαι, Τρίφυγε; Ποῦ εἶσαι, Πτερυγιονίτα; Ποῦ εἶσαι, Δαδιθρηγέ; Ποῦ εἶσθε σεῖς πάντες οἱ πιστότεροι τοῦ θρόνου ὀπαδοί; Ἐκρύβητε ὄλοι, ὄλοι φεύγετε. Δὲν ἀκούετε πλέον τὴν φωνὴν τοῦ κυρίου ὁμῶν; Ἀφίνετε αὐτὸν μόνον, ἐγκαταλείψτε μὲν; Φοβεῖσθε τοῦ λαοῦ τὴν ἐκδικήσιν!

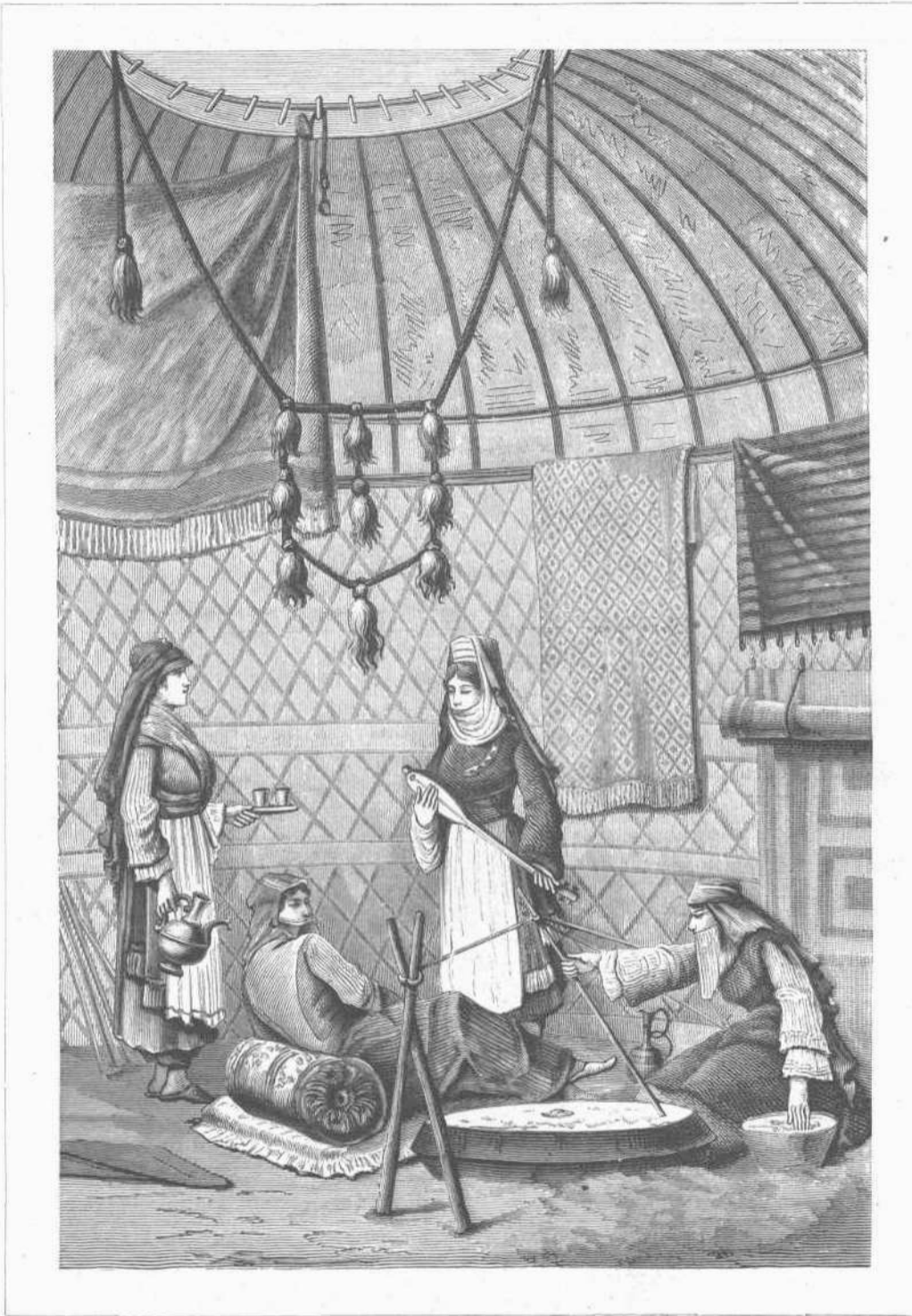
Βλέπεις τώρα, Ἀνδρόνικε, τοὺς πιστοὺς σου ὀπαδοὺς; Τοὺς βλέπεις τώρα, τοὺς ἀνδρῶν συμβούλους σου; Οὐδεὶς βραχίον ἐγείρεται ὑπὲρ σου ἐν τῇ ὥρᾳ τῆς ἀνάγκης! Οὐδεμία φωνὴ ἀκούεται ἐρχομένη εἰς βοήθειάν σου!

Ἔστω τοῦτο μάθημα ὑμῖν, ὦ ἡγεμόνες τῆς γῆς, οἵτινες θασίζεσθε μόνον ἐπὶ ἀργυρωνῶν ζιφῶν καὶ λογγῶν καὶ δὲν ἐννοεῖτε ὅτι ἡ μόνη θεοθαία, ἡ μόνη ἀκλόνητος ὁμῶν ἰσχὺς κείται ἐν τῇ ἀγάπῃ τοῦ λαοῦ!

Χιλιάδες λαμπάδων ἐφώτιζον τοὺς ὑπερφάνους θόλους τοῦ ἀπειράντου ναοῦ. Ἐν τῷ μέσῳ ἴστατο ὁ Ἰσαὰκ ὁ

Ἄγγελος κρατῶν ἀκόμη τὴν καθημαγμένην μάχαιραν, δι' ἧς εἶχε συντρίψει τὸ κρανίον τοῦ Ἀγιοχριστοφορίτου. Πλησίον αὐτοῦ ἴστατο ὁ θεῖος αὐτοῦ, Ἰωάννης ὁ Δούκας, καὶ πολλοὶ ἄλλοι συγγενεῖς του, σπεύσαντες εἰς τὸ ἱερὸν ἐκεῖνο ἄσυλον.

Ὁ Ἰσαὰκ ἦτο ὠχρὸς, καὶ τὸ βλέμμα του, τὸ ὅποιον ἐστρέφετο διηνεκῶς πρὸς τὸ περικυκλούον αὐτὸν πλῆθος, ἐνέφαινε τὸν δισταγμὸν ἐκεῖνον καὶ τὴν ἀμφιβολίαν, ἣν συνήθως λαμβάνει τὸ βλέμμα ἀνθρώπου εὐρισκομένου αἴφνης καὶ ἀπροσδοκῆτως ἐν θέσει, ἐν ἣ δὲν περιέμενε νὰ εὐρεθῇ. Ὁ Δούκας τὸν ἀντιόν, ἀνὴρ προθεδικῶς ἡδὴ τὴν ἡλικίαν, εἶχε τὴν σοβαρὰν καὶ ἡρεμὸν στάσιν ἀνδρὸς ἔχοντος πλήρη εἰς ἑαυτὸν πεποιθήσιν καὶ οὐδόλως ἀμφιβάλλοντος περὶ τοῦ μέλλοντος.

ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΤΟΥ ΤΟΥΡΚΕΣΤΑΝ.

— Ἰσαὰκ, εἶπεν ὁ Δούκας πρὸς τὸν ἀνεψιὸν του, ἀκούεις ἐξωθεν τὰς φωνάς; Αἱ φωναὶ αὗται, αἱ ἐπιδοκιμάζουσαι τὴν γενναίαν πράξιν σου, δὲν τέρπουσι τὴν καρδίαν σου; Δὲν εἶσαι εὐχαριστημένος, Ἰσαὰκ;

— Αὐταὶ τοῦ ὄχλου αἱ διαδηλώσεις μὲ ταράττουσι, Δούκα, ἀπήντησεν ὁ Ἰσαὰκ, διότι πρὸ πολλοῦ ζῶν ἐν τῇ ἀπομονώσει δὲν παρέστην μάρτυς αὐτῶν. Πίστευσόν με, ἀγνοῶ καὶ ἐγὼ αὐτὸς πῶς εὐρίσκομαι ἐνταῦθα· πάντα, ὅσα ἐν τῇ νυκτὶ ταύτῃ συνέβησαν, μοὶ φαίνονται ὄνειρον.

— Ὅνειρον γλυκὺ, προσέθηκεν ὁ Δούκας.

— Τίς ἐστὶν ἡ ἀπὸ τοῦ ὁνείρου τούτου ἐξέγερσις; εἶπεν ὁ Ἰσαὰκ ὡσεὶ λαλῶν καθ' ἑαυτὸν. Ἡ νύξ προβαίνει καὶ νέους ἢ ἡμέρα προηγνύει κινδύνους, νέας ταρachaς.

— Ἰσαὰκ, εἶπεν ὁ Δούκας ὑψὸν τὴν χεῖρά του, ἡ νύξ αὕτη μεγάλων συμβάντων ἐστὶν πρόξενος. Ἡ ἀνατέλλουσα ἡμέρα χαρμόσυνος θέλει λάμπει ἐπὶ τῆς ἡμετέρας πόλεως. Δὲν βλέπεις ὅτι καὶ ὁ τελευταῖος δορυφόρος τοῦ τυράννου ἔγεινεν ἄφαντος;

— Ἀλλ' ὁ Ἀνδρόνικος εἶναι δόλιος καὶ πολυμήχανος, ἐξηκολούθησεν ὁ Ἰσαὰκ, οὐ ἢ δειλὴ φύσις ἀνεφαίνετο πάλιν, ὁ Ἀνδρόνικος εἶναι ἀμειλίκτος εἰς τὴν ἔχθραν του καὶ οὐδεὶς δύναται νὰ προῖθῃ τί δύναται νὰ ἐπινοήσῃ.

Ὁ ταπεινὴ τῇ φωνῇ γενόμενος οὗτος διάλογος διεκόπη αἴφνης ὑπὸ παρατεταμένων φωνῶν ἀντηχοῦσῶν ἐν τῇ πλατείᾳ. "Τοῦ αυτοκράτορος ἡμῶν Ἰσαὰκ τοῦ Ἄγγελου πολλὰ τὰ ἔτη! Πολλὰ τὰ ἔτη!"

Τὸ ἐν τῷ ναῷ πλῆθος συνεκινήθη ἐπὶ ταῖς ἐπεφθμηταῖς ταῦταις, ὡς κινεῖται τὰ κύματα ταραττομένης θαλάσσης, καὶ ἐκ τοῦ ναοῦ αἱ αὐταὶ φωναὶ ἀπήντησαν ἐνθουσιώδεις πρὸς τὰς ἐξωθεν ἀντηχοῦσας.

Ὁ Ἰσαὰκ ἔτρεψε μὴ γνώσκων τί συμβήσεται. Τότε εἰς τῶν διακόνων τοῦ ναοῦ φέρεται κλίμακα, ἣν στήνει ὀπισθεν τῆς μουσικῆς τραπέζης, καὶ καταβιβάζει τὸ χρυσοῦν τοῦ μεγάλου Κωνσταντινοῦ στέμμα, δι' οὗ ἐστέφοντο συνήθως οἱ Βυζαντινοὶ αυτοκράτορες.

Ὡς ἀπολιθωθὲν ἐστάθη τὸ πλῆθος.

— Ἰσαὰκ, εἶπεν ὁ διάκονος προσερχόμενος πρὸς τὸ μέρος ἐνθα ἴστατο ὁ Ἰσαὰκ ἐν μέσῳ τῶν συγγενῶν του, ὁ λαὸς τῆς Κωνσταντινουπόλεως σὲ ἀναγορεύει βασιλέα αυτοκράτορα· λάβε τὸ σπῆτον τοῦτο στέμμα καὶ ἐπίθες αὐτὸ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς σου.

Σιωπηλὸς ἴστατο ὁ Ἰσαὰκ παράτηρῶν τὸν διάκονον, καὶ τὸ πλῆθος τὸ συνωθούμενον περὶ αὐτὸν ἐκραύγαζεν.

— Εἰς ἐμὲ τὸ στέμμα τοῦτο; ἠρώτησε τέλος ὁ Ἰσαὰκ μετὰ φωνῆς ἀσθενοῦς καὶ σχεδὸν ψιθυρίζων.

— Πρὸς τί διστάζεις, Ἰσαὰκ; εἶπεν ὁ Δούκας πλησιάζων. Τὸ ἐνδοξον τοῦτο στέμμα δὲν ἀξίζει μήπως νὰ ἀπλώσῃ τις τὴν χεῖρα πρὸς αὐτό;

Καὶ ἀφαιρῶν αἴφνης τὸν πῖλόν του ὁ Δούκας ἐπρότεινε τὴν φαλακρὰν αὐτοῦ κεφαλὴν.

— Λαὲ τῆς Κωνσταντινουπόλεως, εἶπεν ἡχηρᾷ τῇ φωνῇ· ζητεῖς βασιλέα; Ἰδοὺ ἡ κεφαλὴ μου, ἦτις, τὸ ὄμνῶ ἐνταῦθα ἐν τῇ ναῷ τοῦ Ἰψίστου, ἐνδόξως θὰ φέρῃ τὸ στέμμα.

Ἀλλὰ τὸ πλῆθος ἄμα ἰδὼν τὸ γυμνὸν ἐκεῖνο κρανίον, τὸ φαλακρὸν, τὸ ὅποιον ὑπὸ τὸ ἀπλετοῦ τῶν λαμπάδων φῶς ἐστίλβεν ὡς πλησίφωτος σελήνη, ἤρξατο βοροβοῦν καὶ κραυγάζον·

— Δὲν θέλομεν γέροντα βασιλέα! Δὲν θέλομεν ἡγεμόνα φαλακρὸν! Ἀρκετὰ ὑπεφέρομεν παρὰ τοῦ γέροντος Ἀνδρονίκου! Ἀρκετὰ ἐπάθομον ὕπ' αὐτὸν! Θέλομεν νέον βασιλέα! Θέλομεν τὸν Ἰσαὰκ τὸν Ἄγγελον!

Ἰπεχώρησε τότε ὁ Δούκας, καὶ τὸ στίλβον στέμμα ἐκόσμησε τὴν νεαρὰν τοῦ Ἰσαὰκ κεφαλὴν.

Καὶ ἐν τῷ ναῷ ἡκούσθησαν μυριάδες φωνῶν· "Τοῦ βασιλέως ἡμῶν Ἰσαὰκ πολλὰ τὰ ἔτη!" Τὸ δὲ ἐν τῇ πλατείᾳ συσσωρευμένον πλῆθος ἔμαθε τὴν ἀνάρρησιν καὶ διὰ ζωηρῶν κραυγῶν ἔδειξε τὴν χαρὰν καὶ ἀγαλλίαν του. —

Ἦδη ἡ πρώτη λάμψις τῆς νέας ἡμέρας ἐφαίνετο, ὅτε αἱ θύραι τοῦ μεγάλου ναοῦ ἀνεπετάσθησαν, καὶ ὁ ἐστεμμένος Ἰσαὰκ ἐνεφανίσθη ἐνώπιον τοῦ ἐνθουσιώδους πλῆθους.

Κατ' ἐκείνην τὴν στιγμήν διήλθε καλπάζων πρὸς τὸ βάθος τῆς πλατείας ἵππος ἐλεύθερος ἄνευ ἵππεως καὶ ἄνευ ὀδηγοῦ. Ἐκ τῆς χρυσῆς αὐτοῦ ἀποσκευῆς ἐγνώσθη ὅτι ἦτο ἵππος ἐκ τοῦ βασιλικῆς ἵπποστασίου. Ἀμέσως πολλοὶ τινες ἔδραμον καὶ συλλαβόντες τὸν ἵππον ὠδήγησαν αὐτὸν ἔμπροσθεν τοῦ ναοῦ, ἐνθα ἴστατο ὁ νέος αυτοκράτωρ.

(ἀκολουθεῖ.)

ΝΕΑΝΙΑΣ ΕΝ ΙΑΠΩΝΙΑ.

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ.

ΕΛΛΑΣ. Τῆ 20/1 Ιανουαρίου ἔλαβον χάραν ἐν Ἑλλάδι αἱ βουλευτικαὶ ἐκλογαί. Ἐκ τη- λεγραφικῶν εἰδήσεων γνωρίζομεν ὅτι αἱ ἐκλογαὶ διεξήχθησαν ἐν τάξει καὶ νομιμότητι, ἕπερ ἀπο- δεικνύει τὸ φιλόφρον καὶ εὐάγων τὸ Ἑλλη- νικὸν λαὸν. Ἐάν ποῦ συνέβησαν μικρὰ τινα ἀτακτικὰ, ταῦτα ἦσαν ἀσημάντα ἀπέναντι τῆς γενικῆς διεξαγωγῆς. Τὸ ἀποτέλεσμα δὲ φαίνεται ὀχρὶ ἐντελὸς ἐκπερασμένον, διότι ἐν ᾧ ἔν τισιν ἐπαρχίαις ἡ Κυβέρνησις ἐνίκησεν, ἐν ἄλλαις, ὡς ἐν τῇ Ἀττικῇ, ὑπερίσχυον ἡ ἀντιπολίτευσις· πρὸς δὲ καὶ δύο ἐκ τῶν ὑπουργῶν, ὁ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν καὶ ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης, ἀπέτυχον. Μέχρι τῆς συγκλήσεως τῆς νέας βουλῆς δὲν ὀνόματι τις ὡ ἀποφανθῆ εἰσέτι ὀριστικῶς περὶ τοῦ πνεύματος ἕπερ θέλει ἐπικρατήσῃ. Ἐάν ὅμως ἀναλογοσθῶμεν ἑκατὰ τὰ μέσα, ὡν διαθέτει ἡ Κυ- βέρνησις, καὶ τὸ ἀνίσχυρον καὶ τετριμμένον τῶν κομμάτων τῆς ἀντιπολιτεύσεως, δὲν εἶναι δύσκο- λον νὰ προείπωμεν ὅτι καὶ ἐν τῇ νέᾳ βουλῇ ἡ κυβέρνησις τοῦ κ. Κουμουνοῦρου θέλει ἔχει τὴν πλειοψηφίαν. — Εὐχάριστος εἰδησις μετεδόθη ἡμῖν ἐσχάτως ἐξ Ἀθηνῶν. Ἡ εἰδησις αὕτη, κἀπως σιωπησθεῖσα ὑπὸ τῆς προκατασκευῆς εἰς τὸν βουλευτικὸν ἀγῶνα, ἔχει πλείστην ὄσση διὰ τὴν πατρίδα ἡμῶν σημασίαν. Πρόκειται περὶ τῆς συνομιλογίσεως συμβάσεως μεταξὺ τῆς ἡμε- τέρας Κυβερνήσεως καὶ τοῦ ἐν Παρισίῳ κ. Αἰμ. ΒΥΡΝΟΥ, ἄλλοτε διευθυντοῦ τῆς ἐν Ἀθῆναις γαλλικῆς σχολῆς, περὶ μελετῶν πρὸς κατασκευὴν σιδηροδρόμου, ὅστις ἀρχόμενος ἀπὸ τινος μεσημε- ρινοῦ τῆς Πελοποννήσου σημείου καὶ διερχό- μενος διὰ τῶν εὐφύρων κοιλιάδων τοῦ Εὐρώτα καὶ τοῦ Ἄλφειου, διὰ τῶν δυτικῶν ὑπερῶν τῶν ὄρων τῆς Ἀρκαδίας, θὰ προσεγγίξῃ εἰς Πάτρας, ἐκεῖθεν εἰς Ῥίον, διὰ γαφύρας εἰς Ἀν- τίρριον, θὰ διασχίξῃ τὰς πεδιάδας τῆς Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας καὶ θὰ καταλήγῃ εἰς τὴν νέαν μεθόριον γραμμὴν, ἔχων διεύθυνσιν πρὸς τὰ Ἰωάννινα. Βλέμμα ἀπλοῦν ῥίπτειν ἐπὶ τοῦ χάρ- του τῆς Ἑλλάδος πᾶς τις πείθεται περὶ τῆς σπουδαιότητος τῆς σιδηροδρομικῆς ταύτης γραμ- μῆς, ἣτις διασχίζουσα χώρας εὐφύρους θὰ προ- σεγγίξῃ εἰς τὸν ἐμπορικώτατον τῶν Πατρῶν λι- μένα. Περὶ τοῦ σιδηροδρόμου τούτου ὁ κ. ΒΥΡ- ΝΟΥ, εὐρισκόμενος ἔτι ἐν Ἑλλάδι ἔγραψεν ἐκτε- ταμένην διατριβήν, ἣτις, ἂν δὲν ἀπατώμεθα, ἐδη- μοσιεύθῃ καὶ ἐν τῇ Ἐπιθεωρήσει τῶν δύο Κόσ- μων· ἡμεῖς δὲ αὐτοὶ ἠκούσαμεν αὐτὸν ἐπαινε- τητικῶς ἀναπτύσσοντα τοὺς ὑπὲρ τῆς γραμμῆς ταύτης λόγους καὶ ἐκθέτοντα τὰς ὠφελείας, αἵ- τινες ἤβελον προκύψῃ διὰ τὴν Ἑλλάδα. Εὐχῆς ἔργον εἶναι νὰ διεξαχθῶσι αἱ μελέται ταχέως, ὅπως καὶ ταχέως ἐπιτελεσθῇ τὸ ἔργον. Ἡ Ἑλ- λάς ἔχει ἀνάγκην, καὶ ἀνάγκην, κατεπείγουσαν, σιδηροδρόμου καὶ μέσον συγκοινωνίας καὶ πάσα παρερχομένη ἡμέρα εἶναι ἀπόλυτα χρόνου ἀνεκ- τίμητος.

ΓΑΛΛΙΑ. Ὁ ὀρίζων πρὸς τὸ μέρος τῆς Γαλλίας δὲν εἶναι τὸσον εὐδαίς. Νεφὴν συσσω- ρεθούσαι ἐκεῖ πικρὰ, ἐπαπειλούσα καταγιδοὶα κατὰ τοῦ ὑπουργείου Γαμβέττα. Ἡ ἀντιπολί- τευσις διατελεῖ ἠρεθισμένη κατὰ τοῦ ἀνδρός, ὅστις ἠθέλησε μόνος ἢ ἀντιπαραχθῆ κατ' αὐτῆς, καὶ ὅταν πάλιν συνέλθῃ ἡ βουλὴ προμηθύνεται θύελλα σφοδρὰ, ἔπερυσσεῖς καὶ κατηγορίαι. Πολλὸν ἐξηρέθισε τὰ πνεύματα ὁ διορισμὸς εἰς ὑψηλὰς θέσεις δύο ἀνδρῶν, κεκηρυγμένων ὑπαθῶν τῆς πεσοῦσης ναπολεοντείου δυναστείας, οὗς ὁ Γαμβέττας ὑποστηρίζει, παραγκινῶν ἄλλους ἔχοντας ὡς ἐκ τῶν ἀργῶν, ἂς πρεσβεύουσι, δικαιώ- ματα μεγαλιότερα. Καὶ ἐν αὐτῷ δὲ τῷ κόλπῳ τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου δὲν ὀρίζεται ἡ

δέουσα ὀνόματι ἤδη ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργός, κ. WALDECK-ROUSSEAU, δυσσεστη- θεὶς, λέγεται ὅτι πρόκειται νὰ παρατηθῆ. Ἐκ τῶν γερμανικῶν φύλλων μανθάνομεν ὅτι ἡ αἰτία τῆς μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τοῦ Γαμβέττα διαφορίας εἶναι ἡ ἐξῆς· Γενόμενός ἐσχάτως τῆς ἀπογραφῆς τοῦ πληθυσμοῦ τῆς Γαλλίας, ὁ πρίγκηψ Βίσμαρκ ἐξήγησε παρὰ τῆς γαλλικῆς κυβερνήσεως κατά- λογον ὀνομαστικῶν τῶν ἐν Γαλλίᾳ ζώντων Γερ- μανῶν. Ὁ Γαμβέττας ἐφάνη πρόθυμος νὰ δώσῃ τοιοῦτον κατάλογον ἄλλ' ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπουργός, εἰς οὗ τὴν δικαιοδοσίαν ὑπάγεται ἡ ἀπογραφή, ἤρνηθη τοῦτο, θεωρήσας αὐτὸ προσβλη- τικόν, ἐπρότεινε δὲ νὰ σταλῇ εἰς Βερολίνον μόνον ὁ ὀλικὸς ἀριθμὸς τῶν ἐν Γαλλίᾳ Γερμανῶν. Περὶ τοῦ ἐπεισοδίου τούτου τὸ γαλλικὰ φύλλα τηροῦσιν ἄρᾳ ἀσιωπῆν.

ΓΕΡΜΑΝΙΑ. Ἡ μετὰ θάλασσαν ἀξιω- ματικῶν, ἰδίως τῶν τεχνικῶν ὅπλων, εἰς τὴν Τουρκίαν ἐξακολουθεῖ, ἔνθα εἰσέρχονται εἰς τουρ- κικὴν ὑπηρεσίαν, τὸ πλείρον εἶναι ὅτι οἱ ἀξιο- ματικοὶ οὗτοι διατηροῦσι τὰ ἐν ταῖς τάξεσι τοῦ γερμανικοῦ στρατοῦ δικαιώματα αὐτῶν. Ἦδη δὲ μανθάνομεν ὅτι καὶ ταχυδρομικοὶ ὑπάλληλοι Γερμανοὶ προσεκλήθησαν εἰς τὴν Τουρ- κίαν πρὸς διοργανώσιν τῶν τουρκικῶν ταχυδρο- μείων. Ἄδειται ὅτι ὁ πρίγκηψ Βίσμαρκ ὑπεσχέθη εἰς τὸν Σουλτάνον νὰ καταργῆται συντόμως ἅπαντα τὰ ἐν ταῖς τουρκικαῖς πόλειςιν ὑπάρ- χοντα γερμανικὰ ταχυδρομεία. Ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον φαίνεται προεξάρχουσα ἐν Τουρκίᾳ ἡ γερμανικὴ ἐπιβρόη.

ΝΕΚΡΟΛΟΓΙΑ.

Ἀπέβισε πρὸ τινων ἑβδομάδων ἐν τῇ ἀκαμαίᾳ ἔτι ἡλικίᾳ ἐτῶν 53 ἐν Ἰσμαηλίῳ τῆς Ρωσσίας ὁ μεγαλέμπορος Δημήτριος Κωνσταντινίδης, προϊστάμενος τοῦ γνωστοῦ καταστήματος "Ἄδελ- φοὶ Κωνσταντινίδαι." Ὁ μακαρίτης, Θεσσαλὸς τὴν πατρίδα καὶ ἐκ Μακρυνίτης καταγόμενος, ἐπεδόθη νεώτατος τὴν ἡλικίαν εἰς τὸ ἐμπόριον, καὶ ἐμπορευόμενος ἔζησεν ἐπὶ τινα ἔτη ἐν Κων- σταντινουπόλει, ἐν Ταϊγιανίῳ καὶ ἐν Ὁδησσῷ, ἀπὸ δὲ τοῦ ἔτους 1858 ἔμενεν ἐν Ἰσμαηλίῳ, χαίρων ὑπὸ τῆς ἀνδρὸς ἀεραίου χαρακτήρος, προβλεπτικοῦ καὶ τιμῶντος τὸ Ἑλληνικὸν ὄνομα ἐν τῇ ἐξωτερικῇ. Ἀπὸ τεσσαράων ἤδη ἐτῶν προσβληθεὶς ὑπὸ νόσου ὀδοντῆρας μάτην περιήλθε τὴν Εὐρώπην ζητῶν ἀνακούρσιον καὶ θεραπείαν. Πλὴν οὐτε ἡ ἱατρικὴ ἐπιστήμη οὐτε αἱ οἰκογε- νειακαὶ περιποιήσεις ἴσχυσαν δυστυχῶς ἢ ἀπο- τρέψωσι τὸ πνευμένον. Πέρυσιν ὁ Κωνσταν- τινίδης, αἰσθανόμενος ἴσως πλησιάζον τὸ τέρμα τοῦ βίου του, ἠθέλησε τελευταῖον ἢ ἀποχωρεῖσθαι τὴν πατρίδα του καὶ μετέβη εἰς Θεσσαλίαν, ἔνθα ἔσχε τὴν παρήγορον συναίσθησιν ὅτι μετ' οὐ πολὺ ἡ ἡμέρα τῆς ἐλευθερίας ἤβελον ἀναλάμψῃ. Δὲν ἠδυνήθη φεῦ! νὰ ἴδῃ τετελεσμένον τὸ ἔργον, διότι ἐτελεύτησεν ὀλίγας μόνον ἡμέρας πρὶν ἢ ὁ ἑλληνικὸς στρατὸς εἰσέλθῃ εἰς Βῶλον. Ἄλλ' ἀπέθανε τοῦλάχιστον αἰσθανόμενος ὅτι τὰ τέκνα του καὶ τὰ τέκνα τῶν τέκνων του θέλουσιν ἀνα- πνεῖ ἀερα ἐλευθερίας, ὅτι τῇ προσφιλεστάτῃ αὐτοῦ πατρίδι, τῇ τσοσῆτα ὑποστάσει δεινῇ, νέος ἀρχεται αἰὼν ἐλευθερίας καὶ ὅτι ὁ σπόρος, ὃν ἔσπειρε πρὸ ἐνὸς αἰῶνος ὁ συμπατριώτης αὐτοῦ Ῥήγας ἐδλάστησεν καὶ θὰ φέρῃ τοὺς γλυκεῖς αὐτοῦ καρπούς.

Πρίγκηψ Φριδερίκος τοῦ SCHLESWIG-HOL- STEIN, κόμης Νοϊρ, γνωστός γενόμενος διὰ τὰς περιγήσεις του καὶ διὰ τὰ περὶ τῶν ἀνατολικῶν γλωσσῶν συγγράμματα του, ἀπέθανεν ἐν Κιέβῳ τῆ 25 Δεκεμβρίου ἐτῶν 51.

Ἰούλιος βαρώνος Ἀπελ, ἀντιστράτηγος τῆς Σαξωνίας, εἰς τῶν καλλιτέρων στρατιωτικῶν τῆς Γερμανίας, ἀπέθανεν ἐν Δρέσδῃ τῆ 18 Δεκεμβρίου.

Μαξιμιλιανὸς Ἰωσήφ GÜNTHER, στρατηγὸς τοῦ πεζικοῦ ἐν ἀποστρατείᾳ, εἰς τῶν τελευταίων ἐπιζώντων πολεμιστῶν τῆς μεγάλης ναπολεοντείου ἐποχῆς, ἀπέθανεν ἐν Δρέσδῃ τῆ 24 Δεκεμβρίου ἐν ἡλικίᾳ 97 ἐτῶν.

Δέκιμος Βούδρον, Ἀγγλὸς ἀρχιτέκτων ἐκ τῶν διασημωτέρων, ὁ τὸ Κολοσσαῖον καὶ τὸν Ζωο- λογικὸν κήπον ἐν Λονδίῳ ἀνεγέρας, ἀπέθανε τῆ 15 Δεκ. ἐν ἡλικίᾳ ἐτῶν 80.

Γεώργιος Ἐδμόνδος Στρήτ, Ἀγγλὸς καὶ οὗτος ἀρχιτέκτων, ὁ τὸ νέον Δικαστήριον ἐν Λονδίῳ ἀνεγέρας, ἀπέθ. τῆ 18 Δεκ. ἐν ἡλικίᾳ 57 ἐτῶν.

Α. Βερτὼ, στασιάρχος τῆς Γαλλίας, χρημα- τίσαις καὶ ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν, ἀπέθανεν ἐν Παρισίῳ τῆ 24 Δεκ. ἐν ἡλικίᾳ 64 ἐτῶν.

Παῦλος Θεόδωρος KRUSENSTERN, ὑποναύ- αρχος τῆς Ρωσσίας, ὁ οὗτος τοῦ διασημοῦ θαλασσοπόρου, ἀπέθανεν ἐν ἡλικίᾳ 72 ἐτῶν τῆ 20 Δεκ. ἐν Ἀγγλίᾳ, ἔνθα πρὸ πολλῶν ἐτῶν εἶχεν ἀποκα- τασταθῆ.

Μ. Πιρσὼν, διοικητὴς τῆς ἐθνικῆς Τραπεζῆς τοῦ Βελγίου, ἀπέθανεν ἐν Βρυξέλλαις τῆ 29 Δε- κεμβρίου.

Κάρολος ἱππότης Χάϋμπερλε, ταγματάρχης ἐν τῇ αὐστριακῇ στρατῷ ἀδελφὸς τοῦ πρὸ τινος ἀποθανόντος ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν, ἀπέθανεν ἐν Βιέννῃ τῆ 17 Δεκεμ. 48 ἐτῶν.

Μαριανὸς LANGIEWICZ, ὁ ἄλλοτε στρατηγὸς καὶ δικτάτωρ τῆς Πολωνίας, ἀπέθανεν πρὸ τινων ἡμερῶν ἐν τῷ πολιτικῷ Νοσοκομείῳ τῆς Αἰλλῆς.

Ἀμαλία Ἰαλινὸν, ἡ διάσημος χορευτρία, μή- τερ τῆς ἐπίσης διασημῆς χορευτρίαις Μαρίας Τα- λινὸν, ἀπέθανεν ἐν Βερολίῳ τῆ 23 Δεκ. ἐν ἡλικίᾳ 78 ἐτῶν.

Φερδινάνδος ΗΕΒΟΛΔ, νομάρχης Παρι- σίων, ἀπέθανεν ἐν ἡλικίᾳ 54 ἐτῶν τῆ 1. Ιανουα- ρίου ἐν Παρισίῳ.

Βίκτωρ Νεβίλλης, καθηγητὴς τῆς γαλλικῆς γλώσσης, Κύριος τὴν πατρίδα, ἀπέθανεν ἐν ἡλικίᾳ 90 ἐτῶν ἐν Ἀθῆναις 11/23 Δεκεμβρίου.

ΔΙΑΦΟΡΑ.

Σινικὸν θεωρητικόν. Ἐν τῷ γνωστῷ ναυπη- γεῖῳ τοῦ Στεττίνου, τῷ "Ἡφαίστῳ," καθελκύσθη τὴν παρελθούσων ἑβδομάδα εἰς τὴν θάλασσαν τὸ παρά τῆς σινικῆς κυβερνήσεως παραγγελθὲν πρῶτον θεωρητικὸν ἀτμόπλοιο, τοῦ ὁποῦ τοῦ μὲν μήκος εἶναι 90 μέτρον, τὸ δὲ πλάτος 20, καὶ αἱ δύο ἰσχυρὰ μηχανὰ ἔχουσι δύναμιν 1800 ἵππων ἐκάστη. Εἰς τὴν τελευταίην τῆς καθελκύσεως παρῆσαν προσκεκλημένοι ὅ τε ὑπουργὸς ἐπὶ τῶν ναυτικῶν τῆς Γερμανίας καὶ πολλοὶ τῶν ἐν τέλει. Ὁ αὐτοκρατορικὸς πρεσβευτὴς Αἰ Φόγκ Πάο ἐξεφώνησε κατὰ τὴν περίστασιν ταύτην λόγον ἐν γλώσσῃ σινικῇ, ὅστις ἐφάνη ἡμῖν ἀρκούντως περιέργως, διὸ καὶ μεταφέρομεν αὐτὸν ἐνταῦθα. "Ἐν τῇ εὐτυχίᾳ ταύτῃ ἡμέρᾳ, εἶπεν ὁ πρε- σβευτῆς, τῆς ἡμέρας τοῦ ἑνδεκάτου μηνὸς τοῦ ἐβδόμου ἔτους τῆς βασιλείας τοῦ Κουαγκφὸ Ἰσταμαὶ ἐνταῦθα καθ' ὑψηλὴν αὐτοκρατορικὴν ἐπιταγὴν, ὅπως δώσω τὸ ὄνομα εἰς τὸ πρῶτον τοῦτο θεωρητικὸν πολεμικὸν πλοῖον τὸ σινικὸν ναυτικὸν καὶ καθελκύσω αὐτὸ εἰς τὴν θάλασσαν. Ἐπὶ τῇ πεποιθήσει τῆς ἀπαραμύλλου ἐπιστήμης καὶ τέχνης τοῦ μεγάλου γερμανικοῦ ἔθνους ἐξε- τελέσθη τὸ μεγαλοπρεπὲς τοῦτο σιδηροῦν οἰκο- δόμημα ἐν τῇ χώρᾳ ταύτῃ" ἐπὶ τῇ συναίσθησει ὅτι τὸ γερμανικὸν ναυτικὸν ἔλυσεν τοσοῦτον ἐπι- δεξιῶν τὸ πρόβλημα ἰσχυρῶν πολεμικῶν πλοίων, ὠρισμένως διὰ ὕδατα ἀβαθῆ, ἡ ἐμὴ κυβέρνησις ἐτελέξατο αὐτὸ τὸ σχεδίον· καὶ τέλος ἐν τῇ

ἀκραθῆν ὑπολήψῃ πρὸς τὴν δεδοκιμασμένην δραστηριότητα τῶν ναυπηγῶν τοῦ "Ἡφαίστου," ὁ αὐτοκράτωρ μου ἐνεπιστεῦθη τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ ἔργου εἰς τὸ ναυπηγεῖον τοῦτο. Ἐν σοί, ὦ πλοῖον ὑπερήφανον, συσσωματοῦνται οἱ πόθοι τοῦ μεγαλιέτερου τῶν ἔθνων τῆς ἀσιατικῆς ἡπείρου, πόθοι τεινόντες εἰς τὴν ἀνάγκησιν τῆς ἐσωτερικῆς εἰρήνης καὶ τῶν ἀρχαίων ὀρίων τῆς αὐτοκρατορίας, δι' ὧν ἐξασφαλίζεται τῇ δυναστείᾳ τοῦ Τὰ Τσίγκ ἡ λαμπρὰ αὐτῆς κληρονομία. Τὸ φῶς πρὸς τὰ ἔργα τῆς εἰρήνης τεινὸν πνεῦμα τοῦ σινικοῦ λαοῦ εὐρίσκει ἐν τῇ κατασκευῇ σου νέαν μαρ- τυρίαν, διότι δὲν πρόκειται νὰ μεταφέρῃς τὸν πόλεμον εἰς ξένα μέρη οὐδὲ νὰ καταστρέψῃς τὰ παράλια τῶν ἐχθρῶν, ἀλλὰ πρόκειται μόνον, οἱ θεωρητικοὶ πύργοι σου νὰ ἐξασφαλίσωσιν εἰς τὸ σινικὸν κράτος τὰ δικαιώματα ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα τὰ πεπολιτισμένα ἔθνη τῶν νεωτέρων χρόνων ἀναγνωρίζουσι ἑαυτοῖς ἀμοιβαίως. Τὸ πλήρωμά σου ἔστω πάντοτε ἐκ πιστῶν ὑπηκόων, ἰσχυρῶν ἐν τῇ συναίσθησει τοῦ καθήκοντος αὐτῶν, ὡς ἰσχυρὰ εἶναι τὰ πλευρὰ σου. Καθὼς ἡ ἐπιστήμη ὠδήγησε τὸν ναυπηγὸν νὰ ἐφαρμόσῃ τὰς γραμ- μάς σου εἰς τὸς νόμους τῆς φύσεως, καὶ νὰ φέρῃ σὲ, ὦ ὑπερήφανε κολλοσσέ, εἰς ἰσορροπίαν πρὸς τὸ ἄστανον στοιχεῖον, οὕτω ἔστω ἀειπότες ἡ ἐπιστήμη ὁ δὴγὸς τῶν κυβερνητικῶν σου ἐν τῷ κατὰ τῶν ἀνέμων καὶ τῶν κυμάτων ἀγῶνι καὶ ἐν τῇ κατὰ τῶν ἐχθρῶν πάλῃ. Δεόμενος τῷ ὑψηλῷ Ὄρανῷ, ὅπως ἐκπληρώσῃς πάντας τοὺς ὠραίους τούτους πόθους, ὅψ' ὦν ἡ καρδιά ἡμῶν πληροῦται ἐν τῇ περιστάσει ταύτῃ, παρα- δίδω σὲ τῷ ὀδοῦ καὶ ὀνομάζω σὲ κατ' ἐπιταγὴν τοῦ αὐτοκράτορος καὶ κυρίου μου Τίγκ-Γουέιν.

Ἡ διάτρησις τοῦ Ἀγίου Γοθάρθου. Ἀπὸ τῆς α' τοῦ νέου ἔτους νέα ὁδὸς συγκοινωνίας διὰ σιδηροδρόμου ἐγκαινίζεται μεταξὺ Γερμανίας καὶ Ἱταλίας διὰ τοῦ ἐν Ἑλβετία ὄρους τοῦ Ἀγίου Γοθάρθου. Ἰπὸ τὸ ὑψηλὸν τοῦτο ὄρος ὠρόχη ὑπόγειος στοά, δι' ἣς διέρχονται αἱ σιδηροδρομικαὶ ἀμαξοστοιχίαι. Νέον τοῦτο θαῦμα τοῦ δεκάτου ἐνάτου αἰῶνος! Νέον δαίτημα τοῦτο τῆς ἀνθρωπίνης μεγαλοφύας! Τὸ μήκος τῆς νέας ταύτης ὑπογείου στοᾶς εἶναι 14 χιλιόμετρων, μήκος, ἕπερ οὐδεμίᾳ ἄλλῃ ἐν τῷ κόσμῳ ὑπόγειος στοὰ σιδηροδρόμου ἔχει. Ἡ δὴ δαπάνη τοῦ τεραστίου τούτου ἔργου ἀνήλθεν εἰς 227 ἑκατομ- μύρια φράγκων, ὡν τὰ μὲν 55 συνεείραρον ἡ Ἱταλία, τὰ 30 ἡ Γερμανία καὶ τὰ 28 ἡ Ἑλβετία. Τὸ μετοχικὸν κεφάλαιον τῆς ἐπὶ τούτῳ συσταθεί- σης εταιρίας ἦτο 34 ἑκατομ. Τὰ δὲ ὑπόλοιπα 80 ἑκατομ. καλυφθήσονται διὰ τῆς ἐκδόσεως ὀμολογιῶν.

Τὸ ἔργον πολλὰς ἔξ ἀρχῆς ὑπέστη περιπε-

ταίς καὶ δις ἡ καὶ τρίς ἐκινδύνευσεν νὰ ναυαγήσῃ· ἐσώθη δὲ διὰ τῆς ἀειπαύου ἐπιμονῆς τῆς ἑλβε- τικῆς Ὄμοσπονδίας καὶ διὰ τῆς καλῆς θελήσεως καὶ — τοῦ μεγίστου συμφέροντος τῆς Ἱταλίας. Μέχρι τοῦ προσεχῶς Ἰουνίου ἡ σιδηροδρομικὴ αὕτη γραμμὴ δέον νὰ θεωρηθῆσιν ὀχρὶ ἐντελῶς ἐν ἐνεργείᾳ, καθότι ἡ μεταξὺ Λυκέρνης καὶ Μεδιολάνων ὁδὸς διακοπίζεται ἀκόμη πολλὰχού. Ἀπὸ τοῦ Ἰουνίου ὅμως ἡ ἑλθ γραμμὴ ἔσται παρεσκευασμένη καὶ ἡ προκόπουσα οἰκονομία τοῦ χρόνου δὲν θὰ ᾔται ὀλιγωτέρα τῶν 26 ὥρων. Οἱ περὶ τὴν στατιστικὴν καὶ τὴν κίνησιν τοῦ ἐμπορίου ἐντριβεῖς εἶναι εἰς θέσιν νὰ ἐνοήσωσι τί σημαίνει οἰκονομία χρόνου 26 ὥρων.

Ἀρχὴ τοῦ ἔργου ἐγένετο ἐν μηνὶ Ὀκτωβρίῳ 1869, ὑπελογισθῆ δὲ ἡ συμπλήρωσις αὐτοῦ ἐνότος ἐννέα ἐτῶν· πλὴν παρήλθον δώδεκα πρὶν ἢ ἐκτελεσθῆ. Τριπλὴν ἔχει τὴν σημασίαν ἡ νέα αὕτη σιδηροδρομικὴ γραμμὴ· α.) θ' ἀναπτύξῃ τὴν ἐσωτερικὴν ἐπικοινωνίαν μεταξὺ Γερμανίας, Ἱταλίας καὶ Ἑλβετίας· β.) θὰ ἐνισχύσῃ τὴν ἐμπορικὴν τῆς Ἱταλίας ναυτιλίαν, καὶ γ.) θὰ πλησιάσῃ τὴν Γερμανίαν πρὸς τὰ παράλια τῆς μεσογείου θαλάσσης. "Οὗ ἐκ τῆς νέας ταύτης ὁδοῦ οὐκ ὀλίγον ὠφελήθησεται καὶ ἡ Ἀνατολὴ εἶναι πασιδῆλον. Ἐξελίζονται τὸ ζήτημα ὑπὸ ἔποψιν πολιτικὴν εὐρισκομεν εἰς τῆς γραμμῆς ταύτης ἡ Ἑλβετία καθίσταται ὁ πολιτικὸς σύν- δεσμος μεταξὺ Γερμανίας καὶ Ἱταλίας. Τούτο ἔως καὶ τὸ ἐμπορικὸν ζήτημα ὑπῆρξαν τὰ αἷτια τῆς μεγάλῃς ἀντενεργείας τῆς Γαλλίας κατὰ τοῦ σπουδαιωτάτου τούτου ἔργου.

Στατιστικὴ ναυαγίων. Κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος 1881 ἐναυάγησαν ἐν ἑλθ 2039 πλοῖα, ἐν οἷς 1048 ἀγγλικά καὶ 191 ἀτμόπλοια. Ἡ ἀξία τῶν ἀπολεσθέντων πραγμάτων ἐν τοῖς ναυαγίῳς τούτοις ἀνέρχεται εἰς τὸ μέγα ποσὸν 280 ἑκατομ- μυρίων ἀγγλικῶν λιρῶν, ἔξ ὧν τὰ 180 ἑκατομ. ἀνήκοντα εἰς Ἀγγλους. Τὰ 826 ναυάγια συνέβη- σαν εἰς τὰ παράλια τῆς Ἀγγλίας. Ἐκατὸν ἐκ τῶν πλοίων ἐναυάγησαν συνεπέα συγκρούσεων. Οἱ ἀπολεσθέντες ἄνθρωποι εἶναι 4134, κατὰ 124 πλέον τῶν κατὰ τὸ ἔτος 1880 ἀπολεσθέντων.

Ἀναγνώσματα περὶ Ὀλυμπίας. Ὁ τὰς ἐν Ὀλυμπίᾳ ἀνασκαφὰς ἐπ' ἐσχάτων διευθύνσας Γερμανὸς ἀρχαιολόγος κ. Γεώργιος ΤΡΕΥ ἀνα- γινώσκει κατ' αὐτὰς ἐν τῇ Ἀκαδημίᾳ τοῦ Βερο- λίνου περὶ τῶν σπουδαιωτάτων τούτων ἀνασκαφῶν. Τὰ τρία αὐτῶν ἀναγνώσματα εἰσι· περὶ τὸ δυτικὸν ἀετώματος τοῦ ἐν Ὀλυμπίᾳ ναοῦ τοῦ Διός· περὶ τῆς Νίκης τοῦ Παιονίου, καὶ περὶ τοῦ Ἐρμού τοῦ Πραξιτέλου.

Ὁ Ῥοδινῶν Κροῦσος. Τίς δὲν ἀνέγνωσε τὸ ἐπαγωγὸν τοῦτο διήγημα τοῦ Γάλλου ΔΕΦΟῆ; Ἡ νῆσος, ἣτις ἐχρησίμευσεν ὡς σκηνὴ τῶν δρα- ματικῶν τοῦ Ῥοδινῶνος περιπετειῶν, εἶναι ἡ νῆσος JUAN FERNANDEZ, ἣν ὁ διάσημος καθη- γητὴς Ἀγασιὸς πρὸ μικροῦ ἐπισκέψθη καὶ ἣς δίδει τὴν ἐξῆς περιγραφὴν· Ἡ νῆσος αὕτη εἶναι θράγος ἀπότομος ἔχων μῆκος μὲν 10 ἀγγλ. μιλίων, πλάτος δὲ τεσσαράων. Δωδεκάς ποι- μένων, ἀνηκούτων εἰς κτηματίας τῆς Χιλιῆς, ἀποτελεῖ τὸν βλον πληθυσμὸν τῆς. Ἡ νῆσος εἶναι εὐφορωτάτη, οἱ δὲ καρποὶ αὐτῆς γλυκύτατοι. Ἐπὶ ὑψώματος πρὸς δυσμάς ὑπάρχει ἐνετεοχι- σμένη χαλκίνη πλάξ, φέρουσα τὴν ἐξῆς ἐπιγραφὴν· "Εἰς ἀνάμνησιν τοῦ ναοῦ Ἀλεξάνδρου Σελκίρα Ἀλέρου ἐκ τῆς σκαυτικῆς κομητείας FIFE, ζήσαν- τος ἐνταῦθα μόνου ἐπὶ τέσσαρα ἑκατ. ἔτη." Ὁ Σελκίρα ἐξετέθη ἐνταῦθα ὑπὸ πλοῖου ἐν ἔτει 1704 καὶ ἠλευθερώθη παρὰ τοῦ πειρατοῦ Δοκκ ἐν μηνὶ Φεβρουαρίῳ 1709. Ἐπανελθὼν εἰς τὴν πατρίδα του προσεδάσθη ἀξιωματικὸς τοῦ ναυ- τικοῦ καὶ ἀπέθανεν ἐν τῇ βασιλικῇ ὑπηρεσίᾳ κατὰ τὸ 1728 ἐν ἡλικίᾳ 47 ἐτῶν. Τὸ στήλαιον τοῦ Ῥοδινῶνος κατέστη ἀληθὴς τόπος προσκυνή- σεως διὰ τοὺς ἐπισκεπτομένους τὴν νῆσον ταύτην. Κεῖται δὲ τὸ σπήλαιον τοῦτο εἰς ἀπόστασιν ἐνὸς τετάρτου τοῦ μιλίου ἀπὸ τοῦ κυρίου λιμένος πλησίον μικροῦ ἑρμου, καὶ ἔχει ὕψος μὲν 15 ποδῶν βάθος δὲ 20. Πιστώτατα περιγράφεται ἡ εἰσοδος τοῦ σπηλαίου τούτου παρὰ τοῦ συγ- γραφέως. Οἱ τοῖχοι εἰσι κεκαλυμμένοι ὑπὸ ὀμ- μάτων καὶ ἐπιγραφῶν τῶν διαφόρων περιηγητῶν, οὗς ἡ ἀνάγνωσις τοῦ ἀθανάτου διηγήματος ὠδήγησε πρὸς τὴν ἔρημον ἐκεῖνην νῆσον.

Ἡ ἠθοποιὸς Σάρα Βερνάρδ. Πόσην πίστιν πρέπει νὰ δίδῃ τις εἰς τὰς εἰδήσεις ἐφημεριδῶν τινῶν, ἀποδεικνύουσι καὶ τὰ περὶ τῆς ταῦν ἐν Ῥωσίᾳ εὐρισκομένης γ

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΣ 50 ΦΟΙΝ. ΤΟΝ ΣΤΙΧΟΝ. — ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ELSTER-STR. 49. LEIPZIG.

ΚΑΚΑΟΝ ΤΟΥ ΒΑΡΩΝΟΥ ΛΗΒΙΓ (LIEBIG).

Εύρηται παρ' ἅπασι τοῖς φαρμακείοις καὶ παντοπωλείοις τοῦ Κόσμου.

ΝΕΩΤΑΤΗ ΕΦΕΥΡΕΣΙΣ ΕΝ ΤΩ ΚΛΑΔΩ ΤΗΣ ΜΕΤΕΩΡΟΛΟΓΙΑΣ.

BIERNATZKI & Co.

Ἡ νέα αὕτη μετεωρολογικὴ πυξίς (Indicateur météorologique) τοῦ Καθηγητοῦ ΚΛΙΝΚΕΡΦΥΕΣ, προαναγγέλλει ἄνευ ἀνάγκης ὑπολογισμοῦ τινος μετὰ καταπληκτικῆς ἀκριθείας τὴν μεταβολὴν τοῦ καιροῦ.

Τὸ ἐργαλεῖον τοῦτο εἶναι τὸ πρῶτον καὶ μόνον, τὸ ὁποῖον διὰ τὸν σκοπὸν τοῦτον ἔχει πραγματικὴν ἀξίαν τόσον ὑπὸ ἔποψιν ἐπιστημονικὴν ὅσον καὶ ὑπὸ ἔποψιν πρακτικὴν.

Τὸ ἐργαλεῖον τοῦτο ἐνεργεῖ ὑπὸ τὴν ἐπιρροὴν τῆς ἀτμοσφαιρικῆς πιέσεως καὶ

ΕΝ ΑΜΒΟΥΡΓΩ.

τῆς ἀτμοσφαιρικῆς ὑγρασίας, σημειοῖ δὲ καὶ τὴν διεύθυνσιν τοῦ ἀνέμου.

Εἶναι ἀπαραίτητον διὰ πάντα νοήμονα κτηματίαν καὶ κυρίως διὰ τοὺς κατοικοὺς παραθαλασσιῶν τόπων, ἔνθα αἱ μεταβολαὶ τῆς ἀτμοσφαιρας ἐπέρχονται συχναί.

Προγράμματα ἀποστέλλονται δωρεάν! Μέχρι νεωτέρας εἰδοποιήσεως εὔρηται μόνον παρὰ τοῖς Κυρίοις ΒΙΕΡΝΑΤΖΚΙ καὶ Σ^α ἐν Ἀμβούργῳ, προνομιούχοις αὐτοῦ ἰδιοκτῆταις.

Τιμὴ τοῦ ἐργαλείου· Μάρκαι 50 (ἧτοι φράγκα 62.50 ἢ Λίραι Ἀγγλίας 2.10).

Σημ. τῆς Διευθ. Ἐν τῷ ἐπομένῳ τεύχει λεπτομερῆς περιγραφὴ τοῦ ἐργαλείου τούτου.

B. Ritzsch & W. Rochlitzer
Zylographische Anstalt
LEIPZIG
Poststrasse N° 2.

Τὸ ξυλογραφικὸν τοῦτο κατάστημα εἶναι ἐν τῶν ἀρίστων ἐν Λειψίᾳ, χαίρει δὲ καὶ φήμην καλὴν ἐν ὅλῃ τῇ Γερμανίᾳ.

Πᾶσα παραγγελία, ἀναγομένη εἰς τὸ εἶδος τῆς ξυλογραφίας, ἐκτελεῖται προθύμως καὶ ταχέως. Αἱ τιμαὶ εἰσὶ συγκαταβατικά.

Τὸ κατάστημα τοῦτο, ἐν ᾧ ἐργάζονται ἀριστοὶ τεχνίται, εἶναι ἡδὴ ἰδρυμένον πρὸ 25 ἐτῶν, καὶ ἐξέτελεσε πλείστα ὅσα καλλιτεχνικὰ ἔργα ἀξία λόγου καὶ διὰ διαφόρους γραφικὰς ἐπιθεωρήσεις καὶ διὰ διδακτικὰ βιβλία.

Ὁ μακρὸς αὐτοῦ βίος εἶναι δι' αὐτὸ ἡ καλλιτέρα σύστασις.

ΣΠΟΤΑΔΙΟΝ ΔΙΑ ΒΙΒΛΙΟΔΕΤΑΣ.

Τὸ χαρακτηριστικὸν κατάστημα **R. GERHOLD** ἐν **ΛΕΙΨΙΑ** ἔχει μεγάλην ἐκλογὴν τῶν νεωτάτων βιβλιοδετικῶν τύπων καὶ σχεδίων παντὸς εἶδους διὰ δέσιμον εἰς χρυσὸν, εἰς χρῶμα μέλαν καὶ εἰς ἀνάγλυφα· πρὸς τοῦτοις δὲ καὶ συλλογὴν πλουσίαν κοσμημάτων διὰ τοὺς βιβλιοδέτας, ἐπιγραφῶν κτλ. ὅλα εἰς ποικίλα σχήματα καὶ κατὰ τὰ νεώτατα σχέδια· ὡσαύτως καὶ στοιχεῖα ὀρειχάλκινα ἐλληρικὰ, ὡς καὶ εἰς διαφόρους ἄλλας γλώσσας.

Τὸ κατάστημα δέχεται τὰς παραγγελίας κατ' εὐθείαν. Τιμαὶ συμφέρουσαι. Δείγματα δωρεὰν ἐπὶ αἰτήσει.

Διεύθυνσις·

R. GERHOLD's Graviranstalt.

LEIPZIG.

ΠΡΩΤΟΦΑΝΗΣ ΕΥΚΑΙΡΙΑ.

Ἐντὶ 16 μαρκῶν (= 20 φράγκων) πωλῶ πολυτελεῖ συσκευὴν τραπέζης, ἧτις μέχρι τοῦδε ἐκόστιζεν 80 μάρκας, καὶ διὰ τὴν διατήρησιν τῆς ὁποίας (περιεχοῦσης 14 λ. ἀργύρου) παρέχω ἐγγύησιν εἰκασαετῆ, ἧτοι·

- 6 μαχαίρια τῆς τραπέζης,
- 6 περὶ ἄνθη μονοκόμματα,
- 6 κοχλιάρια τῆς σούπας,
- 6 στηρίγματα μαχαιρῶν,
- 12 κοχλιάρια τοῦ καφέ,
- 6 φουδῶνας,
- 6 κοχλιάρια τῶν φῶν,
- 6 μικροὺς δίσκους,
- 2 κοχλιάρια μεγάλα τῆς σούπας,
- 2 μεγάλα κηροπήγια,
- 1 ζαχαροθήκη καὶ πιπεροθήκη,
- 1 τρυπητὸν διὰ τὸ τῆιον.

Τὰ 80 ταῦτα τεμάγια, λαμπρῶς κατασκευῆς, κοστίζουσιν ὅλα ὁμοῦ 16 μόνον μάρκας. Παραγγελλοῦνται ἐπὶ ἀποστολῇ τοῦ ποσοῦ τούτου ὑπὸ τοῦ

Κυρίου **A. L. Guttman.**

Wien I. Fleischmarkt 6.

Συντάκτης· Δρ. **I. ΠΕΡΒΑΝΟΓΛΟΣ** ἐν **ΛΕΙΨΙΑ**. ELSTER-STR. 19.

Χαρτοπωλεῖον· **B. ΣΙΓΙΣΜΟΥΝΔΟΥ** ἐν Βερολίῳ καὶ Λειψίᾳ. — Τύποις· **Γ. ΔΡΟΥΓΟΥΛΙΝΟΥ** ἐν Λειψίᾳ.